

KONTURA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 328 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΜΑΡΤΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

EXOYME ΠΟΛΕΜΟ

■ Ολυμπιακά έργα Καλπάζουν ΟΙ υπερβάσεις

Η γενική προπαγάνδα προσπαθεί να μας πείσει για τους κινδύνους που υπάρχουν να μην ολοκληρωθούν κάποια ολυμπιακά έργα, να υπάρξουν προβλήματα στη διεξογή των Αγώνων και «να γίνουμε» διεθνώς ρεζίλι. Εμείς, όμως, δεν μπορούμε να καταλάβουμε πως γίνεται τα φράγκα να τα μοιράζονται μια χούρτα καπιταλιστές και το ρεζίλι (αν υπάρξει και στο βαθμό που θα υπάρξει) να μοιράζεται σε όλους μας.

Δεν έχουμε καμιά αγωνία, λοιπόν, για το αν θα ολοκληρωθεί η στέγη του Καλατράβα στο ΟΑΚΑ, αν θα είναι καλό το γκαζόν στον περιβάλλοντα χώρο, αν η μαραθώνια διαδρομή θα γίνει όπως αρχικά έχει σχεδιαστεί και αν θα τσουρουφλίζεται η πλάτη της ξανθής κυρίας που θα 'θει από το Οδόνα να παρακολουθήσει τους αγώνες κολύμβησης. Άλλα πράγματα μας ενδιαφέρουν.

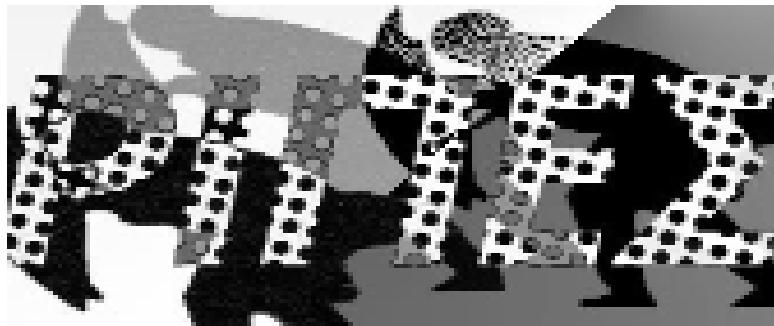
Μας ενδιαφέρει το «γυψάρισμα» των δικαιωμάτων που το ίδιο το αστικό Σύνταγμα μας αναγνωρίζει ως πολιτών (που πληρώνουμε φόρους). Μας ενδιαφέρει που θα μπορούμε να διαδηλώσουμε μάρνο εκτός των ορίων του νομού Αττικής. Και βέβαια, μας ενδιαφέρει το κόστος των έργων και των Αγώνων, που τραβάει συνεχώς την ανηφόρα, γιατί θα το πληρώσουμε εμείς, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

Η Φάνη Πάλλη-Πετραλία άρχισε ήδη να μας προετοιμάζει, προφυλάσσοντας και την παράταξή της. Αρχισε ήδη να μιλάει για υπερβάσεις στο κόστος. Μιλώντας στη Βουλή είπε ότι «όλοι οι προϋπολογισμοί των έργων και των δράσεων είναι αναθεωρημένοι προς τα πάνω, ενώ υπάρχουν πολλές νομικές και οικονομικές εκκρεμότητες! Μόνο για τη στέγη Καλατράβα οι υπηρεσίες ζητούν 36,2 εκατ. ευρώ παραπάνω!

Και γιατί δεν τους στέλνεις στον εισαγγελέα, κυρία Φόρνη μας; Προφανώς γιατί πρόκειται για εθνική υπάθεση, η οποία δεν πρέπει να εμπλακεί με την πολιτική αντιπαράθεση και τη σκανδαλολογία. Κορίδια για να πληρώσουν υπάρχουν.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Α, όλα κι όλα, αυτό δεν ήταν τρομοκρατικό χτύπημα ●●● Ήταν νόμιμη άμυνα ενός οργανωμένου κράτους ●●● Μπορεί ο στόχος να ήταν ένας πολιτικός ήγετης καθηλωμένος σε αναπτυρική πολυθρόνα, αλλά για τρομοκρατία δεν δικαιούμαστε να μιλήσουμε ●●● Τρομοκρατία δεν αισκούν τα κράτη, αλλά μόνο όσοι αντιστέκονται στην τρομοκρατία τους ●●● Ισως τώρα σκεφτούν περισσότεροι σε τί παρανοϊκές παραδοχές δέλουν να μας οδηγήσουν ●●● Ισως πιο πολλοί αρχίσουν να σκέφτονται πως οι πόλεμοι, οι πράξεις βίας γενικότερα χωρίζονται σε δίκαιους και άδικους ●●● Ισως πιο πολλοί αρχίσουν να κατανοούν τη φύση του κόσμου μέσα στον οποίο ζούμε ●●● Ισως το αίμα που ρέει στην πολύπαθη Παλαιστίνη μας προκαλέσει εκείνο το ευεργετικό σοκ που τόσο έχουμε ανάγκη ●●● Για να πάψουμε να ξορκίζουμε τη βία γενικά κι αόριστα ●●● Να αντιπαλεύουμε τη βία των κυρίαρχων ●●● Και να

στηρίζουμε τη βία των καταπιεσμένων ●●● Για να πάψουμε να ηδικολογούμε σαν πονηροί παπάδες ●●● Και ν' αρχίσουμε να τοπιθετούμαστε πολιτικά, με βάση την ταξική μας δέση, το ταξικό μας συμφέρον ●●● Υπάρχουν και ηδικοί αυτουργοί στο έγκλημα του Σιωνισμού ●●● Δεν είναι μόνο οι Αμερικανοί, όπως νομίζουν πολλοί ●●● Είναι και η ΕΕ που έχει χαρακτηρίσει επίσημα τη Χαμάς τρομοκρατική οργάνωση ●●● Γ' αυτό και μιλάει τώρα για «εξωδικαστική εκτέλεση» ●●● Θα προτιμούσαν πρώτα να καταδικαστεί σε δάνατο ο Αχμέτ Γιασίν ●●● «Απέναντι, αλλά και συναίνεση» έγραφε τη Δευτέρα η «Ελευθεροτυπία» ●●● Περιγράφοντας γλαφυρά την προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ να δείξει ότι είναι αντιπολίτευση ●●● Προς μια κυβέρνηση η οποία συνεχίζει τη δική του πολιτική ●●● Ποια δική του, την πολιτική της ελληνικής μπουρζουαζίας να λέμε ●●● Πώς θα γίνει να του γράφουμε και τις δευτερολογίες; ●●● Αυτό το ερώτημα κατατρώει τα σωδικά των Πασόκων ●●● Διότι ο Γιωργάκης τα πήγαινε

καλούτσικα όσο διάβαζε το κείμενο της πρωτομηλίας ●●● Διασκολεύόταν λίγο στην ανάγνωση, καθότι δεν διαβάζει καλά ελληνικά, αλλά γενικώς τουλάχιστον το πράγμα ●●● Οταν ήρθε η ώρα της δευτερολογίας έγινε ο πανικός ●●● Μέχρι που σε κάποιο σημείο έπαθε κλακάζ στη γλώσσα και πέρασε σε κατάσταση αφωνίας ●●● Η χαρά του δάμαλου, που λέει παπαριές, αλλά τις λέει με στυλ ●●● Μας τελείωσε και το ΔΗΚΚΙ, μολονότι ο πρόεδρος Τσοβόλας μας είχε υποσχεδεί ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί ●●● Άλλα τον πρόεδρο σίγουρα δεν θα τον χάσουμε ●●● Κάπου θα βρει κι αυτός να τρουπώσει ●●● Τελικά οι πιο μάγκες αρχηγοί κομμάτων ήταν ο Αθραμόπουλος και ο Παπαδεμελής ●●● Μέτρησαν τα κιλά τους, τα βρήκαν λίγα και διάλεξαν αφεντικό έγκαιρα ●●● Τώρα ψάχνουν επισκέπτες για την Ολυμπιάδα ●●● Χα, χα, χα ●●● Μόνοι τους θα είναι ●●●

◆ Δεν μιλησε ο Γιωργάκης στο κλείσιμο της συζήτησης για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης και οι Πασόκοι έπεισαν τέζα. Ο λόγος; Ε, χωρίο που φαίνεται... Οι σύμβουλοί του του είπαν να το βουλώσει, για να μην τον ξανακάνει με τα κρεμμυδάκια ο δάμαλος. Διότι, εντάξει, του γράφουν μια σύντομη ομιλία και κουτσά στραβά τη διαβάζει. Ο δάμαλος, όμως, θα απαντήσει και ο Γιωργάκης θα πρέπει να ανταπονήσει και εκεί πια αρχίζει το δράμα. Δεύτερο Βατερόλι μέσα σε δυο μέρες πάει πολύ. Καλύτερα σιωπηλός, λοιπόν, παρά σούργελο.

◆ Ο Τατούλης υπήρξε σφοδρός πολέμιος της ανέγερσης του μουσείου της Ακρόπολης στο Μακρυγιάννη. Και με σωστές θέσεις, αφού μιλούσε για «λανθασμένη επιλογή και αρνητική εξέλιξη για τον παγκόσμιο πολιτισμό». Ως υφυπουργός και αφού του την έπεισαν διάφοροι (με πιο επιθετικό τον Πάγκαλο) δηλώνει ότι «το Μουσείο θα γίνει ακριβώς εκεί που έχει προσδιοριστεί». Τί να πεις; Εί-

ναι πολλά τα λεφτά...

◆ Και αντεισουσιαστής μας προέκυψε ο... Καραμανλής. «Είμαστε υπηρέτες των συμπολιτών μας και όχι εξουσιαστές τους», είπε απευθυνόμενος στην ΚΟ της ΝΔ. Στην ομιλία του επανέλαβε όλα τα σλόγκαν των τελευταίων μηνών περί «σεμνότητας», «ταπεινότητας», «χωρίς έπαφη και αλαζονεία» και τα παρόμοια. Για πραγματική πολιτική δεν είπε τίποτα. Ερχονται ευρωεκλογές, βλέπετε, και η παπαρολογία είναι το μόνο φάρμακο που φέρνει ψήφους. Οσο ο κόσμος δεν βγαίνει στο δρόμο, όσο δεν διατυπώνει αιτήματα και δεν τα διεκδικεί, ο κά-

κανικές εικλογές πρέπει να στηριχτεί ο υποψήφιος των Δημοκρατικών Τζον Κέρι, διότι «οι μικρές διαφορές (σ.σ. ανάμεσα στους δύο υποψήφιους) μπορεί να μεταφραστούν σε μεγάλα αποτελέσματα με μακροπρόθεσμες συνέπειες». Αντε, και σύμβουλος στο Λευκό Οίκο (αν

κανικές εικλογές πρέπει να στηριχτεί ο υποψήφιος των Δημοκρατικών Τζον Κέρι, διότι «οι μικρές διαφορές (σ.σ. ανάμεσα στους δύο υποψήφιους) μπορεί να μεταφραστούν σε μεγάλα αποτελέσματα με μακροπρόθεσμες συνέπειες». Αντε, και σύμβουλος στο Λευκό Οίκο (αν

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Η πρώτη μεγάλη αθέτηση προεκλογικής υπόσχεσης της νέας κυβέρνησης είναι η αθέτηση για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Εδώ οι ευθύνες δεν μπορεί να μετατεθούν στην προηγούμενη κυβέρνηση - οι ευθύνες της οποίας για το θέμα, βεβαίως, δεν παραγράφονται, αλλά δεν είναι αυτές που εμποδίζουν τη ΝΔ να εκπληρώσει τις δικές της προεκλογικές υπόσχεσις. Η Ρηγιλλης έσπειρε - με τις υποσχέσεις της- ανέμους, θα θερίσει θύελλες.

Εκκλησίας σε συνδιαμορφωτή της κυβερνητικής πολιτικής. Δείγμα γραφής -αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση- αποτελεί και η αθέτηση της ρητής δέσμευσης του κ. Κ. Καραμανλή για μονιμοποίηση των συμβασιούχων, καθώς τώρα η κυβέρνηση ανακαλύπτει πως η μετατροπή των συμβασιούχων σε αορίστου χρόνου είναι αντισυνταγματική και πως είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει -ουσιαστικά- την πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη!

ΤΑ ΝΕΑ

Υπουργική απόφαση που έχει ήδη δημοσιευτεί στην Εφημερίδα

της Κυβερνήσεως (δύο ημέρες πριν από τις εκλογές) επισημοποιεί την παρουσία ενόπλων στρατιωτών εκτός στρατοπέδων για πρώτη φορά μετά τη δικτατορία των συνταγματαρχών. Οι στρατιώτες θα έχουν τη δυνατότητα χρήσης όπλων αντίστοιχης αυτής που έχουν οι αστυνομικοί. Στην υπουργική απόφαση αναφέρεται ρητά ότι «κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σκοπού περιμέτρου, σκοπού ευαισθητών σημείων και φιλαξής ζωτικών εγκαταστάσεων, το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων φέρει ατομικό οπλισμό».

ΤΟ ΒΗΜΑ
Η τετραπέρατη Κοντολίζα Ράις ζήτησε απ' όλους ν' αναστείλουν οποιαδήποτε δράση θα παρεμποδίζει τον ερχομό καλύτερων ημερών συνιστώντας αυτοσυγκράτηση. Αυτή η λέξη πρέπει να καταργηθεί από το τρέχον πολιτικό λεξιλόγιο ως εξόχως η

■ Και αυτός σιώπησε...

ΗΤΑΝ ΣΑΦΕΣ ότι ο Γιωργάκης στη Βουλή διάβασε μια ομιλία που του την είχαν γράψει άλλοι. Δεν φρόντισε καν να τη μελετήσει πριν και αυτό φάνηκε και από τη δυσκολία που είχε στην ανάγνωσή της. Μόνο έτσι μπορεί να εξηγηθούν οι μπηχτές που έριξε στον Καραμανλή για τη συμμετοχή του στις τετραμερείς συνομιλίες της Λουκέρνης για το Κυπριακό. Υπαινίχτηκε ότι ο Καραμανλής πιέστηκε τηλεφωνικά από τον Μπους και δήλωσε ότι θα πάει στη Λουκέρνη (όπως και ο Ερντογάν).

Αντιαμερικανός ο Γιωργάκης; Αυτό πια κι αν είναι ανέκδοτο. Εκείνοι που του έγραψαν την ομιλία έκριναν σκόπιμο να πετάξουν αυτή τη μπηχτή και ο Γιωργάκης απλά ανέγνωσε το κείμενο. Αυτό αποδείχτηκε και από τη συνέχεια της συζήτησης.

Ο Καραμανλής απάντησε ότι «δεν περιποιεί τιμή σε κανέναν να αικούνται αυτοί οι υπαινιγμοί σ' αυτή την αίθουσα και κατά μείζονα λόγο από τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης». Και στρεφόμενος προς τον Γιωργάκη είπε με νόημα: «Νομίζω ότι είμαι σαφέστατος στο μήνυμα που σας δίνω». Ο Γιωργάκης πήρε αμέσως μετά το λόγο και δεν είπε κουβέντα γι' αυτό. Σαν να μην υπήρξε το θέμα. Ετσι, τις εντυπώσεις κέρδισε και πάλι ο Καραμανλής.

Επί της ουσίας το ΠΑΣΟΚ δεν διαφωνεί με τη διαδικασία που ακολουθείται. Άλλωστε, η συμφωνία της Νέας Υόρκης κλείστηκε επί των ημερών του με τη σύμφωνη γνώμη του Σημίτη και του Γιωργάκη. Και η ΝΔ τότε σιώπησε, γιατί ήξερε καλά πως η πίεση των Αμερικάνων είναι μεγάλη και δεν ήθελε να έρθει σε σύγκρουση μαζί τους, ούτε να εμπλέξει το Κυπριακό στην προεκλογική αντιπαράθεση. Γιατί ήξερε πως θα το βρει μπροστά της και σύντομα.

Γ' αυτό και ο Καραμανλής μήλησε με νόημα για «μήνυμα» που στέλνει στον Γιωργάκη. Ήταν σαν να του ελέγει: «Οχι να μας το παίζεις και αντιαμερικανός και ντούρος εθνικιστής, ειδικά εσύ. Βούλωσέ το, γιατί αν συνεχίσεις θα σε κράξω και θα βγάλω στη φόρα πολλά από αυτά που έχεις ήδη συμφωνήσει ως υπουργός Εξωτερικών». Και ο Γιωργάκης πήρε το μήνυμα και έκανε τουμπεκί φιλοκομμένο. Τα λεγόμενα εθνικά θέματα και η εξωτερική πολιτική δεν προσφέρονται για αντιπολίτευση, γιατί και τα δύο κόμματα κινούνται στον αστερισμό της αμερικανοδυναμείας.

■ Κυπριακό

ΗΠΑ και ΕΕ πιέζουν για λύση

Στη Λουκέρνη της Ελβετίας έχουν μεταφερθεί από την Τετάρτη οι συνομιλίες για το Κυπριακό, με τη μορφή της τετραμερούς διάσκεψης πλέον (συμμετέχουν και οι κυβερνήσεις Ελλάδας και Τουρκίας). Στην Κύπρο οι διμερείς διαπραγματεύσεις υπό τη διεύθυνση του Αλβαρού Ντε Σότο δεν κατέληξαν πουθενά, αφού όλα τα σοβαρά ζητήματα παρέμειναν ανοιχτά. Τα δύο μέρη απλά κατέθεσαν τις απόψεις τους, για να τις έχει υπόψη ο Κόφι Ανάν που θα έχει και τον τελικό λόγο.

Από πλευράς Αμερικάνων, που είχαν την πρωτοβουλία για όλη αυτή τη διαδικασία, την οποία στηρίζει και η ΕΕ, καταβλήθηκαν προσπάθειες να περιβληθούν με αιχμένο κύρος οι διαπραγματεύσεις της Λουκέρνης. Ετσι, από αύριο Κυριακή θα καταφέρουν στην ελβετική πόλη και οι πρωθυπουργοί Ελλάδας και Τουρκίας, Καραμανλής και Ερντογάν, όχι για να διαπραγματεύσουν άμεσα, αλλά για να επισημοποιήσουν τη διαδικασία και να ισχυροποιήσουν τον Κόφι Ανάν που, σύμφωνα με τη συμφωνία της Νέας Υόρκης, θα επεξεργαστεί την τελική λύση και θα την δώσει στα δύο μέρη για

να την υποβάλουν υποχρεωτικά σε δημοψηφίσματα στις δύο κοινότητες.

Πριν τους Καραμανλή και Ερντογάν πήγαν στη Γενεύη ο ειδικός συντονιστής για το Κυπριακό στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ Τ. Γουέστον, ο αξιωματούχος του Φόρεν Οφίς Ντ. Τσίλκοτ και ο πρώην πρεσβευτής της Γερμανίας στη Λευκωσία Π. Βίτινγκ. Οι παρουσίες αυτές περιβάλλουν με πρόσθετο κύρος τη διαδικασία, αλλά και δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο πιέσεων, για να μην υπάρξουν «διαφυγές» και όλα να εξελθούν σύμφωνα με το σχέδιο.

Ο μόνος που λείπει από τη Λουκέρνη είναι ο Ραούφ Ντεντοκάτας. Η γρία αλεπού της τουρκοκυπριακής διπλωματίας έστειλε στη Λουκέρνη τον πρωθυπουργό Ταλάτ και τον γιο του Σερντάρ, ενώ ο ίδιος παρέμεινε στη Λευκωσία σε ρόλο εθνικού ηγέτη, για να ηγηθεί της εκστρατείας καταψηφίστης του δημοψηφίσματος. Γιατί θεωρεί σύγουρο ότι δεν πρόκειται να βγει τίποτα και από τις συνομιλίες της Λουκέρνης. Στην ίδια άποψη κατέληξαν, σύμφωνα με την «Μιλέτ», και ο Α. Γκιουλ, υπουργός Εξωτερικών, Ζ. Οζκιόκ, στρατηγός, αρχηγός

των ενόπλων δυνάμεων, και Ου. Ζιγιάλ, υφυπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας, που συσκέφτηκαν στην Αγκυρα. Στη Λουκέρνη θα γίνει απλώς ένα παιχνίδι εντυπώσεων ήταν το συμπέρασμα της σύσκεψης, σύμφωνα με την

τουρκική εφημερίδα.

Ενώ, όμως, ο Ντεντοκάτας κάνει ότι τι περνάει από το χέρι του για να καταστήσει σαφές ότι δεν πρόκειται να συνανεσεί στο σχέδιο που θα καταθέσει ο Ανάν, μετά και την αποτυχία της Λουκέρνης, οι πιέσεις ασκούνται κυρίως προς την άλλη πλευρά, την ελληνοκυπριακή. Ο πρόεδρος της μικτής κοινοβουλευτικής επιτροπής ΕΕ-Τουρκίας, Γιοστ Λάκενταϊκ, δήλωσε ότι αν η ελληνοκυπριακή πλευρά τοποθετείται αρνητικά στο δημοψηφίσμα της 20ής Απριλί, η ΕΕ δεν θα αποδεχτεί το όχι ως οριστική και αμετάκλητη θέση της ελληνοκυπριακής κοινότητας και θα ζητήσει τη διεξαγωγή δεύτερου δημοψηφίσματος. Γιατί θεωρεί σύγουρο ότι δεν πρόκειται να βγει τίποτα και από τις συνομιλίες της Λουκέρνης. Στην ίδια άποψη κατέληξαν, σύμφωνα με την «Μιλέτ», και ο Α. Γκιουλ, υπουργός Εξωτερικών, Ζ. Οζκιόκ, στρατηγός, αρχηγός

σε σχετική ερώτηση, ότι αν οι Ελληνοκύπριοι ψηφίσουν όχι στο δημοψηφίσματα θα έχουν να κάνουν με την ΕΕ, η οποία θα απαιτήσει συνεχή δημοψηφίσματα μέχρι να πλειοψηφίσει το ναι!

Οι γνωστοί «ανησυχούντες πατριώτες» στην Ελλάδα και την Κύπρο ερμηνεύουν αυτές τις δηλώσεις ως «φιλοτουρκισμό» των ΗΠΑ και της ΕΕ. Αυτές οι φαιδρές ερμηνείες, όμως, δεν αντέχουν στο φως της πραγματικότητας. Εκείνο που προσπαθούν να καταφέρουν ΗΠΑ και ΕΕ είναι να «δέσουν» τουλάχιστον την ελληνοκυπριακή πλευρά. Γιατί σ' αυτή μπορούν να σκήσουν πιέσεις με όπλο την ένταξη στην ΕΕ. Ενώ στην πλευρά Ντεντοκάτας δεν μπορούν σήμερα να ασκήσουν περαιτέρω πιέσεις. Εξάλλου, κατανοούν πως η συμφωνία της τουρκοκυπριακής πλευράς σχετίζεται και με τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις Τουρκίας - ΕΕ. Στόχος τους σ' αυτή τη φάση δεν είναι να εντάξουν συνολικά την Κύπρο στην ΕΕ, αλλά να γίνει δεκτό το σχέδιο Ανάν από την ελληνοκυπριακή πλευρά (επικυρωμένο σε ένα δημοψηφίσμα), ώστε αυτό να βγει το ναι, θα λειτουργεί σαν δαμόκλειο σπάθη πάνω από τα κεφάλια των ελληνοκύπριων πολιτικών. Τις επόμενες εβδομάδες θα ξέρουμε.

Θα βγει έτσι το σχέδιο; Ο Παπαδόπουλος, γνωστός εθνικιστής, βρίσκεται σε μια γραμμή συνεχών υποχωρήσεων. Δύσκολα θα μπορέσει να βγει και να καλέσει την ελληνοκυπριακή κοινότητα να καταψηφίσει το σχέδιο Ανάν, πράγμα που δεν θα δυσκολευτεί καθόλου να κάνει ο Ντεντοκάτας. Δύσκολα, όμως, και μετά από ισχυρές πιέσεις θα πειστεί και ο ίδιος και το ΑΚΕΛ να καλέσουν σε υπερψήφιση του σχεδίου. Χωρίς αυτό το κάλεσμα το πιο πιθανόν είναι το δημοψηφίσμα να βγάλει όχι, όπως καταγράφουν όλα τα γκάλοπ στην Κύπρο. Η απειλή των συνεχών δημοψηφίσματων, όμως, μέχρι να βγει το ναι, θα λειτουργεί σαν δαμόκλειο σπάθη πάνω από τα κεφάλια των ελληνοκύπριων πολιτικών. Τις επόμενες εβδομάδες θα ξέρουμε.

■ Συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης

Πλήξη, ανία και παπαρολογία

Απέραντη πλήξη κατέλαβε ούσους επέλεξαν να παρακολουθήσουν τη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης. Κυρίως εκείνους που περίμεναν με αγωνία να ακούσουν κάποιο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των προεκλογικών εξαγγελιών της ΝΔ, αλλά και τους οπαδούς του ΠΑΣΟΚ που περίμεναν να ακούσουν το σάλπισμα της αντεπίθεσης για την επανακατάκτηση της κυβερνητικής εξουσίας.

του), αντίπαλο-παιχνίδι για τον Καραμανλή που κυριολεκτικά τον συνέτριψε σε όλα τα επίπεδα. Γιατί αυτή τη φορά οι Πασάροι δεν μπορούσαν να επιβάλουν κανόνες προστασίας του Γιωργάκη, όπως είχαν κάνει στο προεκλογικό ντιμπέιτ, που κατάφεραν να τον προστατέψουν από την πανωλεθρία.

Η τακτική του Καραμανλή έγινε σαφής. Θα κυβερνήσει με ορίζοντα οχταετίας. Δεν σκοπεύει να ενεργήσει σαν ταύρος εν υαλοπαλεώ, όπως είχε κάνει το 1990 ο Μητσοτάκης. Τον βοηθάνε και οι εποχές, γιατί τα περισσότερα τα έχει κάνει το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ καλείται απλά να διαχειριστεί την κατάσταση.

Πρώτος τακτικός στόχος είναι οι ευρωεκλογές. Η ΝΔ θέλει ν

■ Μαϊμού η μεταβίβαση της εξουσίας

Η "μεταβίβαση της εξουσίας στους Ιρακινούς" μετά τις 30 Ιουνίου, με τη διάλυση της αμερικανικής στρατιωτικής διοίκησης και το σχηματισμό προσωρινής κυβέρνησης, από επιλεγμένους όμως Ιρακινούς (επιλεγμένους από διάφορα περιφερειακά "συμβούλια" και όχι εκλεγμένους από άμεσες εκλογές) είναι το μόνιμο βιολί που παίζουν οι Αμερικανοί για να δείξουν ότι στόχος τους δεν είναι η κατοχή αλλά η "απελευθέρωση" της χώρας. Στην πραγματικότητα, όμως, όλοι έρχονται ότι αυτό είναι ένα φέμα γιατί πραγματικό κουμάντο θα κάνουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους. Οι πάνω από 110.000 στρατιώτες που θα παραμείνουν στο Ιράκ εγγυώνται γι' αυτό.

Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Σε άρθρο του "Ασσοσιέτεντ Πρές" με τίτλο "Οι ΗΠΑ θα κρατήσουν την εξουσία στο Ιράκ ακόμα και μετά τη μεταβίβαση της κυριαρχίας" ο ανταποκριτής του αναφέρει: «Είμαστε ακόμα εδώ. Θα δείχνουμε ιδιαίτερη προσοχή και θα έχουμε αρκετή επιρροή» δήλωσε κορυφαίος Αμερικανός αξιωματούχος που κρατήσε την ανωνυμία του. «Θα έχουμε τη μεγαλύτερη διπλωματική αποστολή στον κόσμο με σημαίνοντα ρόλο πολιτικής βαρύτητας»...

Εφόσον το υπό αμερικανική καθοδήγηση κατοχικό καθεστώς θα βάλει το χέρι του στην εκλογή της επόμενης ιρακινής διοίκησης, το σώμα δεν θα μπορεί να διευθύνει οιδήποτε εκτός από διαχειριστικά θέματα. Πολλοί προβλέπουν μια ομάδα εξωκομματικών Ιρακινών τεχνοκρατών που θα επικεντρωθούν στη διατήρηση της λειτουργίας της χώρας... Το αμερικανικό πρόσωπο στο Ιράκ θα υποβληθεί μόνο σε μια συμβολική αλλογή, με τον Αμερικανό πρεσβευτή να εγκαθίσταται σε ένα νέο κτίριο πρεσβείας... Ο πρεσβευτής θα έχει επίσης λόγο στη διανομή των 8 δισ. δολαρίων απ' τα 18.4 δισ. δολάρια του πακέτου της αμερικανικής βοήθειας που εγκρίθηκε απ' το Κογκρέσο το Νοέμβρη, ένα τεράστιο εργαλείο με το οποίο θα ασκεί επιρροή στις ιρακινές υποθέσεις» (AP, 21/3/2004).

Οσοι πιστεύουν ότι οι Αμερικανοί θα επιστρέψουν το Ιράκ στους Ιρακινούς είναι ή αφελείς ή απατεώνες. Ενα ρετουάρισμα στην κατοχή θα κάνουν, στρώνοντας το δρόμο στη δημιουργία θεσμών που θα τους επιτρέπουν να ελέγχουν τα πράγματα στο απότερο μέλλον ακόμα και μετά τη διεξαγωγή "ελεύθερων" εκλογών.

■ Ιράκ

Ο πόλεμος συνεχίζεται

Ηεπέτειος της έναρξης του πόλεμου, δε "γιορτάστηκε" στο Ιράκ. Ο ιρακινός λαός δε βγήκε στους δρόμους να "πανηγυρίσει" για την πτώση του Σαντάμ και την "απελευθέρωσή" του απ' τους Αμερικανούς. Αντ' αυτού είχαμε μπαράζ επιθέσεων κατά των κατακτητών και των συνεργατών τους. Ενα χρόνο μετά τον πόλεμο, το Ιράκ συνεχίζει να φλέγεται και τα πρόγματα είναι ζόρικα για τους κατακτητές που τρέμουν στην προοπτική ενός νέου Βιετνάμ.

Παρακάτω σταχυδωρούμε τις κυριότερες επιθέσεις της βδομάδας που πέρασε για να μεταφέρουμε δύο είναι δυνατόν καλύτερα την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα κάτω απ' τη μπότα της αμερικανοβρετανικής κατοχής. Εχουμε λοιπόν και λέμε:

Κυριακή 21/3: Τρεις ρουκέτες εκτοξεύονται στις 9:30 το πρωί στο κέντρο της Βαγδάτης. Στόχος η "Πράσινη Ζώνη" -ένα από τα μέγαρα του Σαντάμ όπου έχει εγκατασταθεί η αμερικανική διοίκηση- με αποτέλεσμα τον τραυματισμό ενός αμερικάνου στρατιώτη. Λίγο αργότερα, στο προάστιο Μανσούρ της Βαγδάτης, ρουκέτα εκρήγνυνται σε διασταύρωση 100 μέτρα απ' το συνεδριακό κέντρο της πόλης, ενώ ρουκέτες χτυπάνε και τη Φαλούτζα, με αποτέλεσμα το θάνατο δύο Αμερικανών στρατιωτών και τον τραυματισμό άλλων επτά. Τη νύχτα, σε επιθέση ανταρτών με εκρηκτικά εναντίον περιπόλου της πρώτης τεθωρακισμένης Μεραρχίας, νότια της πρωτεύουσας, σκοτώνεται άλλος ένας Αμερικανός στρατιώτης και ο Ιρακινός

διερμηνέας του και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

Δευτέρα 22/3: Ποιγιδεύμενο αυτοκίνητο εκρήγνυνται κοντά στην αμερικανική αεροπορική βάση στο Μπάλαντ βόρεια της Βαγδάτης. Αποτέλεσμα ο θάνατος (εκτός του βομβιστή) δύο μελών των ιρακινών δυνάμεων αισφαλείσις και ο τραυματισμός άλλων 25. Την ίδια στιγμή, δύο Φιλανδοί καπιταλιστές που είχαν έρθει για "μπίζνες" σκοτώνονται στη Βαγδάτη, ενώ στη Μοσούλη πυρά αγνώστων σκοτώνουν μέλος της ιρακινής πολιτικής άμυνας και τραυματίζουν άλλους τρεις. Διαδηλώσεις ξεσπούν και στην "ήσυχη" Βασόρα που διοικείται απ'

τους Βρετανούς. Εξαγριωμένοι άνεργοι Ιρακινοί ρίχνουν πέτρες και μολότοφ στους Βρετανούς στρατιώτες, τραυματίζοντας 14 απ' αυτούς (τρεις από τους οποίους σοβαρά).

Τρίτη 23/3: Τουλάχιστον 11 είναι οι Ιρακινοί μπάτσοι που σκοτώνονται σε δύο εξαχωριστές επιθέσεις της αντίστασης. Τέσσερις μπάτσοι και πέντε εκπαιδευόμενοι σκοτώνονται όταν το φορτηγάκι που τους μεταφέρει δέχεται καταιγιστικά πυρά από άλλο αυτοκίνητο. Στο Κιρκούκ δύο μπάτσοι σκοτώνονται κι άλλοι δύο τραυματίζονται σε μπλόκο, όταν γαζώνονται από τα αυτόματα ανταρτών.

Λίγο νωρίτερα, το αεροδρόμιο του Κιρκούκ -όπου στεγάζεται η σημαντική αμερικανική στρατιωτική βάση- δέχεται επίθεση με δύο ρουκέτες χωρίς να γίνουν γνωστές περαιτέρω λεπτομέρειες.

Τετάρτη 24/3: Ρουκέτα χτυπάει τον έκτο όροφο του ξενοδοχείου "Σέρατον" της Βαγδάτης όπου διαμένουν δυ-

■ Κομισιόν

Στο σύχαστρο τα ασφαλιστικά

Υπό τον τίτλο «Η οικονομία της ΕΕ σε μια αποφασιστική καμπτή» δημοσιεύτηκε στον ελληνικό τύπο άρθρο-ανάλυση της Γενικής Διεύθυνσης «Οικονομικές και Νομισματικές Υποθέσεις» της Κομισιόν. Η ενέργεια δεν είναι και τόσο συνηθισμένη, αλλά όταν υπάρχουν στόχοι τότε σπάνε και οι παραδόσεις.

Ποιος είναι ο στόχος; Να προετοιμαστούν οι εργαζόμενοι της Ελλάδας για μια νέα επίθεση στα ασφαλιστικά και εργασιακά τους δικαιώματα.

Η Κομισιόν λέει αυτά που κωλύεται (λόγω πολιτικού κόστους) να πει αυτή την εποχή η κυβέρνηση Καραμανλή.

Γιατί βρίσκεται σε «αποφασιστική καμπτή» η οικονομία της ΕΕ; Επειδή έχει μεν τη βούληση να προωθήσει τις «διαφθωτικές μεταρρυθμίσεις», όμως αυτή η βούληση δεν μεταφράζεται σε ταχεία και αποτελεσματική πράξη. Εποι, εξακολουθεί να υφίσταται «διαφορά πταφαγωγικότητας» ανάμεσα στην ευρωπαϊκή και την αμερικανική οικονομία, με

αποτέλεσμα η ΕΕ να υστερεί σε ανταγωνιστικότητα στις διεθνείς αγορές.

«Η Ενωση δεν μένει αμέτοχη σε όλες αυτές τις προκλήσεις. Ωστόσο, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έχει συντελεστεί μικρή πρόσδοση και ότι ο ρυθμός υπήρξε ιδιαίτερα αργός». Η «στρατηγική της Λισαβόνας» είναι σωστή, αλλά έχει την «αχιλλείο πτέρνα» της, που συνίσταται στην «αδυναμία εφαρμογής μέτρων που είναι απαραίτητα για την επιτυχία της στρατηγικής».

Ποια είναι, όμως, η πρώτη προτεραιότητα για την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας; Προσέξτε το παρακάτω απόσπασμα:

«Η έξοδος από τον ενεργό βίο των περισσότερο ηλικωμένων εργαζομένων αυξάνει το κόστος συνταξιοδότησης και επιβαρύνει τα δημόσια οικονομικά. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα για την οικονομία. Αφ' ενός, η αδυναμία διασφάλισης της βιώσιμητης των δημόσιων οικονομικών μέσω της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών συστημάτων στην επιβαρύντα πρόσωπα στην εργασία, με συνέπεια η αβεβαιότητα ως προς το μέλλον των συνταξιοδών τους να μειώνει την εμπιστοσύνη τους να περιορίζει τη ροπή για κατανάλωση».

Χιλιάδες Γιασίν...

Δευτέρα Εημερώ-
ματα, ώρα 5:20.
Πόλη της Γάζας. Οι
τρεις πύραυλοι που
εκτοξεύονται από
ισραηλινά ελικόπτε-
ρα τσακίζουν το
ανάπτηρο σώμα του
67χρονου ιδρυτή και
πνευματικού ηγέτη
της Χαμάς, σεϊχή
Αχμέντ Γιασίν καθώς
επιστρέφει πάνω
στο ανατηρικό του
καροτσάκι από το
τζαρί μετά τις πρω-
ινές προσευχές. Μα-
ζί του σκοτώνονται
εφτά ακόμα Παλαι-
στίνοι και τραυματί-
ζονται άλλοι 17, συ-
μπεριλαμβανομένων
των δύο γιων του. Η
πιο βάρβαρη και η
πιο προκλητική πο-
λιτική δολοφονία της
τελευταίας δεκαε-
τίας -δύσμιστο χρόνια μετά τη δο-
λοφονία του ηγέτη του Λαϊκού
Μετώπου για την Απελευθέρω-
ση της Παλαιστίνης, Αμπού Άλι
Μουσταφά, στη Ραμάλα, στις
27 Αυγούστου 2001-, που γίνε-
ται κάτω από την προσωπική
καθοδήγηση του ίδιου του Αριέλ
Σαρών, είναι πια γεγονός.

Μόλις μαθαίνεται η ειδηση για
τη δολοφονία του, δεκάδες χι-
λιάδες Παλαιστίνιοι κατακλύζουν
τους δρόμους της Γάζας αλλά
και πολλών πόλεων της Δυτικής
Οχθης, όπου ξεπούν ταροχές.
Στις συγκρούσεις σκοτώνονται
τέσσερις Παλαιστίνιοι, μεταξύ
των οποίων κι ένας 13χρονος. Ο
Αραφάτ και η Παλαιστινιακή
Αρχή κηρύσσουν τριήμερο εθνι-
κό πένθος και οι σημαίες της Πα-
λαιστίνης κυματίζουν μεσίτιες.
Ταυτόχρονα, οι Σιωνιστές απο-
κλείουν ολόκληρη τη Δυτική

Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας,
εμποδίζοντας 3 εκατομμύρια
Παλαιστίνιους να μετακινηθούν.

Παρολαυτά, η κηδεία του Για-
σίν, που γίνεται την ίδια μέρα,
συγκεντρώνει πάνω από
200.000 άτομα σε ένα μεγαλει-
ώδη ορμητικό χείμαρρο που ζη-
τάει εκδίκηση, ενώ μαζικές δια-
δηλώσεις χιλιάδων Παλαιστίνιων
γίνονται και στη Ναμπλούς και
τη Τζενίν της Δυτικής Οχθης,
παρά τη ναζιστικού τύπου τρο-
μοκρατία που επιβιβάλλουν οι
Σιωνιστές, αλλά και στη Ραμάλα
έξω απ' το αρχηγείο του Αρα-
φάτ. Η Χαμάς δηλώνει ότι "άνοι-
ξαν οι πύλες της Κολάσεως για
το Ισραήλ" και κατηγορεί στα
ίσια την αμερικανική ηγεσία ότι
έδωσε το πράσινο φως, χαρα-
κτηρίζοντάς τη τρομοκρατική.
Τουλάχιστον 10 ρουκέτες εκτο-
ξεύονται απ' τη Χαμάς προς
εβραϊκούς εποικισμούς, ενώ με-

επίθεση με τσεκούρι εναντίον
τριών ισραηλινών στρατιωτών
σε στρατιωτική βάση, μέχρι το
μαχαίρωμα τριών ισραηλινών
επιβιβατών σε λεωφορείο). Η Χεζ-
μπολά του Λιβάνου έχει απολύτει
επίθεση με ρουκέτες ενάντια σε
θέσεις του ισραηλινού στρατού
στην κοιλάδα Σεμπάτα.

Διαδηλώσεις ξεσπούν και σε
πολλές αραβικές και μουσουλ-
μανικές χώρες. Χιλιάδες Παλαι-
στίνιοι βγαίνουν στους δρόμους
της Σιδώνας (στο Νότιο Λιβάνο)
και της Τρίπολης του Λιβάνου,
αλλά και πάνω από 15.000 στην
Ιορδανία καθίοντας ισραηλινές
και αμερικανικές σημαίες, 5.000
στο Σουδάν, πάνω από 17.000
στην Σαναά της Υεμένης, ενώ
διαδηλώσεις γίνονται στο Πακι-
στάν και στο Ιράκ (στη Φαλού-
τζα πραγματοποιείται γενική

μονωμένα επεισόδια εκ-
δίκησης ξε-
σπούν σε διά-
φορα σημεία
της Παλαιστί-
νης (από την

απεργία διαμαρτυρίας για τη δο-
λοφονία).

Οι Σιωνιστές απειλούν ότι θα
συνεχίσουν το όργιο τρομοκρα-
τίας στην Παλαιστίνη. Ο υπουρ-
γός Εσωτερικής Ασφάλειας δη-
λώνει στο ισραηλινό ραδιόφωνο
ότι "κάθε μέλος της ηγεσίας της
Χαμάς αποτελεί νόμιμο στόχο",
φτάνοντας στο σημείο να απει-
λήσει ακόμα και τον Αραφάτ μα-
ζί με τον ηγέτη της Χεζμπολά.
"Καταλαβαίνουν ότι πλησιάζει
η σειρά τους", δηλώνει.

Ο "Παλαιστίνιος Μπιν Λά-
ντνεν", κατά τους Σιωνιστές, που
αγαπητήθηκε όσο λίγο ηγέτης στη
χώρα του και αποτέλεσε σύμ-
βολο της αντίστασης ενάντια
στη σιωνιστική κατοχή, έγινε
πλέον Μάρτυρας. Οι Σιωνιστές
πλανώνται πλάνη οικτράν πι-
στεύοντας ότι μ' αυτό τον τρό-
πο θα κάψουν την παλαιστι-
νιακή Αντίσταση. Αν ένας Γιασίν
δολοφονήθηκε, χιλιάδες Γιασίν
περιμένουν να ανατινάξουν τα
κορμιά τους μέχρι την ώρα της
λευτερίας.

Συνένοχοι και υποκριτές

Ηοργή των αραβικών λαών -και όχι μόνο- για την
άνωνδρη δολοφονία του ηγέτη της Χαμάς, σεϊχή
Αχμέντ Γιασίν, ανάγκασε της "ευαίσθητες" πολιτικές
ηγεσίες των Ευρωπαϊκών κρατών να "αντιδράσουν".
Μόνο που αυτή τους η αντιδραση αποδεικνύει όχι
την εναντίωσή τους στον ισραηλινό ναζισμό, αλλά
το ακριβώς αντίθετο. Οτι και αυτοί μαζί με τους Αμε-
ρικάνους όπλισαν το χέρι των δολοφόνων που δή-
θεν καταδικάζουν.

Οι "καταδίκες" τους ισχύουν μόνο στα λόγια, φυ-
σικά, γιατί πουθενά δεν ειδαμενε νέα μέ-
τρο που να πονέσει τους Σιωνιστές, ενώ για ψήφι-
σμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ούτε λό-
γος να γίνεται (για τη Μαδρίτη, όμως, ο ΟΗΕ έσπευ-
σε να καταδικάσει την... ΕΤΑ, πριν κολά καλά στε-
γνώσει το αίμα των θυμάτων!).

Τί δηλώσαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες (με πρώτο και κα-
λύτερο τον υπουργό Εξωτερικών της Βρετανίας,
Τζακ Στρο); Οτι το Ισραήλ έχει δικαίωμα στην "αυ-
τοάμυνα" απέναντι στην "τρομοκρατία", όμως δεν
θα πρέπει να διεξάγει εξωδικαστικές δολοφονίες, αλ-
λά να σέβεται το "διεθνές δίκαιο". Δηλαδή, αν συλ-
λάμβαναν τον Γιασίν και αφού τον περνούσαν από
έκτακτο στρατοδικείο του περνούσαν μια θηλιά στο
λαιμό, τότε ούτε γάτα ούτε ζημιά. Άλλωστε, ο Για-
σίν δεν ήταν γ' αυτούς τίποτ' άλλο παρά ο ηγέτης
μιας τρομοκρατικής οργάνωσης, αφού η Χαμάς πε-
ριλαμβάνεται στον κατάλογο με τις τρομοκρατικές
οργανώσεις, όχι μόνο των Αμερικάνων αλλά και της
Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Στο μόνο που έχουν δίκιο τελικά οι Σιωνιστές εί-
ναι όταν τον αποκαλούν "Μπιν Λάντνεν της Παλαι-
στίνης". Γιατί ο Γιασίν, όπως και ο Λάντνεν, ήταν ορ-
κισμένος εχθρός του Σιωνισμού και οπαδός της βίας
ενάντια του. Γ' αυτό και κατατασσόταν στους τρο-
μοκράτες. Ομως εδώ τα πρόγματα ήταν πιο δύ-
σκολα για τους ηγέτες της "αντιτρομοκρατίας". Για-
τί ο Γιασίν δεν τοιριάζει στο προφίλ του "αδίστα-
χτου τρομοκράτη". Εκτός του ότι είναι παραπληγι-
κός και στην Παλαιστίνη χαίρει μεγάλης εκτίμησης,
λόγω του κοινωνικού του έργου, αποτελεί και όνο-
μα-σύμβολο της Παλαιστινιακής Αντίστασης που
διαρκεί πάνω από 50 χρόνια. Γ' αυτό και οι "δημο-
κράτες" μας αναγκάζονται να ελιχθύνουν και να... κα-
ταδικάσουν τη δολοφονία ενός... τρομοκράτη. Αντι-
φατικό δεν είναι στ' αλήθεια;

Κατά τ' άλλα, όμως, δόλοι τους καλύπτουν το
Ισραήλ. Ποιός απ' αυτούς διανοήθηκε ποτέ να δια-
κόψει -έστω και πρόσκαιρα- τις διπλωματικές σχέ-
σεις μαζί του, ακόμα και στις περιόδους που τα ισ-
ραηλινά τανκς έκοβαν την ανάσταση του πλανήτη ισ-
τοπεδώνοντας την Τζενίν και βομβαρδίζοντας τη Ρα-
μάλα; Ποιός απ' αυτούς διανοήθηκε να κλείσει -έστω
και για λίγες μέρες- την ισραηλινή πρεσβεία ή να μπο-
κτάρει επίσημα τα ισραηλινά προίστοντα και ν' ανοί-
ξει εμπορικό πόλεμο με τους Σιωνιστές; Αντίθετα,
όλα ρέουν κανονικά, σα να μην τρέχει τίποτα. Κι από
δίπλα πετάγονται σαν τις πορδές οι διάφοροι "ανα-
λυτές" της δεκάρας, που "καταδικάζουν την τρο-
μοκρατία απ' όπου κι αν προέρχεται", υποστηρί-
ζοντας ότι "Χαμάς και πολιτεία του Ισραήλ είναι όψεις
του ίδιου νομίσματος" (χαρακτηριστικό παράδειγ-
μα η "ανεξάρτητη φωνή" του κύριου καθηγητή της
Παντείου στην "Ελευθεροτυπία" της περασμένης
Τρίτης).

Αν λυπούνται για τη δολοφονία του Γιασίν, δεν εί-
ναι γ' αυτό καθαυτό το γεγονός, αλλά για την εκδί-
κηση που πλησιάζει. Η Μαδρίτη άνοιξε τις πύλες
της "απόρθητης" Ευρώπης-φρούριο κι αυτό είναι
που τους πονάει, όχι το δίκιο του Παλαιστινιακού
λαού. Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι κι οι ευρωπαϊ-
κοί λαοί εξακολουθούν να μένουν απαθείς μπροστά
στο όργιο βαρβαρότητας που συντελείται απ' τους
Σιωνιστές στην Παλαιστίνη. Πόσο αίμα όραγε θα
πρέπει να χυθεί στις ευρωπαϊκές πόλεις για ν' αφυ-
πνιστούν και να καταλάβουν ότι σ' αυτό τον πόλε-
μο που έχει ορχηστεί θέση, οργανώνονται οικονομικά
και σιωπήρινη, φανταστείτε τι έχει να γίνει όταν έρθει η επό-
μενη οικονομική φάση της κρίσης.

ταληφθούν τα στερεότυπα του
παρελθόντος, σύμφωνα με τα
οποία επιθυμητός στούχος είναι να
συνταξιδοποιεί κάθε εργαζόμενος
όσο το δυνατόν νωρίτερα, ή ότι για
να πάρει κανείς τη σύνταξή του
πρέπει να σταματήσει κάθε μορ-
φής αμειβόμενη εργασία, όπως
προύποδέτουν τα περισσότερα
ταφεία στη χώρα μας».

Έχουμε πόλεμο

Η εκτέλεση του σεΐχη Αχμέντ Γιασίν, ιδρυτή και πνευματικού πύρτη της Χαμάς, λίγες μέρες μετά το μακελειό της Μαδρίτης, ήταν ένα ακόμη σοκ για την «κοινή γνώμη» στη Δύση. Οχι τόσο γιατί υπήρξε μαζικός θρίνος για την εν ψυχρώ δολοφονία ενός παραπληγικού γέρου, που η δυτική προπαγάνδα είχε φροντίσει να τον δαιμονοποίησε αρκούντως, όσο γιατί έφερε πιο κοντά στη σκέψη πολλών των εφιάλτη. Τον εφιάλτη της επανάληψης χτυπημάτων τύπου Μαδρίτης.

Αυτόν τον εφιάλτη βλέπουν μπροστά τους και οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, γι' αυτό και έσπευσαν να αποδοκιμάσουν την πράξη των Σιωνιστών. Οχι καταδικάζοντάς την σαν ένα στυγερό έγκλημα, αλλά κριτικάροντάς την από τη σκοπιά του διεθνούς δικαίου και των πολιτικών σκοπιμοτήτων της συγκυρίας. Βλέπουν τον εφιάλτη απαντητικών χτυπημάτων στην καρδιά της Ευρώπης από τις οργανώσεις αντίστασης που δρουν στην Παλαιστίνη, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και σ' όλη την Ανατολή. Βλέπουν τον εφιάλτη της επανεξόδου της παλαιστινιακής αντίστασης από τα εδάφη της Μέσης Ανατολής, όπως είχε γίνει τις δεκαετίες του '70 και του '80.

Βλέπουν πάνω απ' όλα τον εφιάλτη της πλήρους απομόνωσής τους από τους ίδιους τους λαούς της Ευρώπης, που δέχτηκαν το σοκ της Μαδρίτης και άρχισαν να προβληματίζονται για τις γενεσιούργες αιτίες αυτής της δράσης και να καταλήγουν στο συμπέρασμα πως αυτές ταυτίζονται με την ιμπεριαλιστική πολιτική των κυβερνήσεών «τους» έναντι των λαών της Ανατολής.

Οι ιδεολογικοί μηχανισμοί έχουν πάρει φωτιά. Πολιτικοί, διανοούμενοι, παπάδες, δημοσιογράφοι και λοιποί «διαμορφωτές της κοινής γνώμης» σήκωσαν τα λάβαρα της ειρήνης και καταφέρονται ενάντια στη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται». Κριτικάρουν τους Σιωνιστές, ψιλοκριτικάρουν τους Αμερικανούς, αλλά κυρίως καταγγέλλουν την Αλ Κάιντα, τη Χαμάς και όλες τις αντιστασιακές οργανώσεις που οργανώνουν πολεμικές επιχειρήσεις μικρής ή μεγάλης κλίμακας. Στόχος τους είναι να πείσουν ότι πρέπει να αγωνιστούμε για να επικρατήσει η ειρήνη, απομονώντας τους «ακραίους» σε όποιο στρατόπεδο κι αν βρίσκονται.

Ετσι, θύτες και θύματα, τελούντες εν αδίκω και δικαίως αντιδρώντες μπαίνουν στον ίδιο παρονομαστή. Και η πραγματικότητα, η πραγματικότητα ενός πολέμου -τυπικά ακρύλικου αλλά ουσιαστικά κυριαρχούντων εδώ και καιρό- αποκρύβεται.

Ας το συνειδητοποιήσουμε. Έχουμε πόλεμο. Και σε κάθε πόλεμο πέφτουν κορμιά. Κορμιά που στην πλειοψηφία τους ανίκουν στην «κοινωνικά ουδέτερη ζώνη». Σε εκείνους που σφυρίζουν αδιάφορα ή κουνάνε τα πλαστικά περιστεράκια για να ξορκίσουν τη βία. Σε εκείνους που παριστάνουν τους αθώους ή -εν τη αφελεία τους- νομίζουν ότι είναι αθώοι.

Σ' αυτόν τον πόλεμο, όπως σε κάθε πόλεμο, δεν υπάρχουν αθώοι, δεν μπορούν να υπάρξουν ουδέτεροι. Οσο δεν ξεσκωνόμαστε ενάντια στις κυβερνήσεις «μας», όσο δεν εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους λαούς της Ανατολής, ο εφιάλτης θα στοιχειώνει τα όνειρά μας και η απειλή ενός μακελειού θα συνοδεύει κάθε μας βήμα. Ασφάλεια δεν θα υπάρχει όσο οι «δικοί μας» ματοκυλούν ολόκληρους λαούς.

KONTRA

ΑΥΤΟΣ ΜΕ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΣΕ

■ Συνεχίζεται...

«Ο αγώνας συνεχίζεται», είχε απαντήσει ο Τσοβόλας στο περιβόλιο ντιμπέιτ, όταν τον ρώτησαν τί θα κάνει αν το ΔΗΚΚΙ δεν καταφέρει και πάλι να μπει στη Βουλή. Ούτε δυο βδομάδες δεν πέφασαν από τις εκλογές και ο αγώνας... συνεχίζεται από άλλα μετεριζία. Ο Τσοβόλας διέλυσε το ΔΗΚΚΙ, έγραψε εκεί που δεν πάνει μελάνι τους συνεργάτες του και προπαντός τον κόσμο που πλαισίωσε τις οργανώσεις του ΔΗΚΚΙ και έριξε το σύνθημα «ο σώζων εαυτόν σωθείτα». Για πού θα βάλει πλώρη ο ίδιος; Πληροφορίες δεν έχουμε (την έκανε και από τη δίκη για τον ΕΛΑ και δεν είχαμε την ευκαιρία να τον ρωτήσουμε), ολλά η πολιτική μας διαίσθηση δείχνει πράσινο χρώμα. Ιδωμεν...

■ Αναξιοπρέπεια

Η επιχειρηματολογία που παρουσίασε ο πρόεδρος Μήτσος για τη διάλυση του ΔΗΚΚΙ είναι -μετά συγχωρήσεως-παπαριές. Ο λαός απέρριψε το ΔΗΚΚΙ για δεύτερη φορά και του έστειλε μήνυμα ότι πρέπει να πάψει να λειτουργεί ως πολιτικός φορέας. Και μεις που νομίζαμε ότι το ΔΗΚΚΙ έμεινε εκτός Βουλής όχι εξαιτίας του λαού, αλλά εξαιτίας του εκλογικού νόμου. Διότι με απλή αναλογική, την οποία υποστήριζε και ο πρόεδρος Μήτσος και έκανε τη γνωστή πολιτική καμπάνια με Περισσό και ΣΥΝ, το ΔΗΚΚΙ με 1,7% δα έπαιρνε πέντε εδρούλες στη Βουλή. Αρα δεν του φτάιει ο λαός του πρόεδρου Μήτσου, αλλά ο εκλογικός νόμος και ουδείς δα μπορούσε να τον κατηγορήσει αν συνέχιζε με το ΔΗΚΚΙ. Όλα αυτά, λοιπόν, τα περί αξιοπρέπειας που λέει μάλλον αναξιοπρέπεια προδίδουν. Του αισχίστου είδους μάλιστα.

■ Τα δικά μας παιδιά

Θέλετε να πληροφορηθείτε πού θα τοποθετήσει τα «δικά της παιδιά» η ΝΔ; Ρίξτε μια ματιά στη λίστα των νέων οργανισμών, αρχών, υπηρεσιών κ.λπ., τη δημιουργία των οποίων ανακοίνωσε ο Καραμανλής με την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων της κυβερνησής του: Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, Συνήγορος του Δημόπολη, Αρχή για τον έλεγχο στις συμβάσεις έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών του Δημόσιου, Ταμείο Κοινωνικής Μέριμνας,

Ταμείο Συνοχής των ΟΤΑ, Εθνική Επιτροπή Ερευνας και Τεχνολογίας, Ειδική Υπηρεσία για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις σε κάθε Επιμελητήριο, Αναπτυξιακό Οργανισμό σε κάθε περιφέρεια, Ανώτατο Συμβούλιο Ανάπτυξης Ανδρωπίνων Πόρων, Υπηρεσία Αγροτικής Ανάπτυξης, Τοπικά Κέντρα Αγροτικής Ανάπτυξης, Κέντρο Παρακολούθησης και Πιστοποίησης Επαγγελματικών Προσόντων κ.λπ.

Ξέρετε πόσα «παιδιά» θα βολευτούν σ' όλες αυτές τις «σφραγίδες»; Εκατοντάδες, Κάθε αποτυχών πολιτευτής θα πάρει μια δεσούλα, ενώ θα γίνει και καλή διείσδυση στα πανεπιστήμια, όπου υπάρχουν πολλά λαμόγια εν αναμονή. Θα πείτε ίσως ότι έτσι δεν λύνεται το πρόβλημα της ανεργίας. Μα δεν πρόκειται γ' αυτό, αγαπητοί μου. Το πρόβλημα της ανεργίας αφορά τον κοσμάκη και ως πρόβλημα δεν έχει χρώμα. Οταν ένα κόμμα λέει «τα δικά μας παιδιά» δεν εννοεί τους εργαζόμενους οπαδούς και ψηφοφόρους του, που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, αλλά τα λαμόγια που αποτελούν τον στελεχικό κορμό του.

■ Τζόρας

Ξεσκίστηκε να γράφει σημειώματα ο Καστανίδης και να τα πασάρει στον Γιωργάκη όση ώρα μιλούσε ο Καραμανλής. Το ίδιο έκαναν και μερικοί άλλοι Πασόκοι. Πλην, όμως, ο Γιωργάκης τα πέταξε κι έκανε μια δευτερολογία για κλάματα. Εψαχναν τρύπα να κρυφούν οι Πασόκοι, ειδικά εκεί που κόμπιασε, έχασε τα λό-

για του και σταμάτησε για λίγο να μιλάει. Πάρτε το χαμπάρι, ρε, ο τύπος είναι «αργός», ούτε να αντιγράψει δεν μπορεί. Είναι από την κατηγορία εκείνων των μαθητών που στα σχολικά μας χρόνια τους λέγαμε «τζόρες».

■ Δίψα

Σε λαϊκό (και κουλτουριαρικό) ουζερί του κέντρου της Αθήνας γίναμε αυτήκοι μάρτυρες ομαδικού δρήγου στελεχών της ΑΚΟΑ για την απώλεια της βουλευτικής έδρας. Τις κατάρες των δρηγούντων

■ «Εξωδικαστικές εκτελέσεις»

«Εξωδικαστική εκτέλεση» χαρακτήρισε τη δολοφονία του γηγέντη της Χαμάς Αχμέντ Γιασίν ο έλληνας υπουργός Εξωτερικών Π. Μολυβιάτης. Τον ίδιο χαρακτηρισμό χρησιμοποίησε και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Ο όρος δεν είναι αδώος, αλλά επιλεγμένος προσεκτικότατα. Εχει δυο πλευρές. Από τη μία δεν αμφισβητεί το δικαίωμα του Ισραήλ να δολοφονεί και από την άλλη κάνει κριτική στη διαδικασία που επέλεξε για να δολοφονήσει τον Γιασίν (χωρίς δικαστική απόφαση).

Επειδή, όμως, όλοι αυτοί οι σοβαροί κύριοι μας έχουν βομβαρδίσει με τόνους διακρηγέων για τις «αποτρόπαιες δολοφονίες των τρομοκρατών», δα τους παρακαλούσαμε νε εφαρμόσουν το ίδιο μέτρο και να χαρακτηρίζουν «εξωδικαστικές εκτελέσεις» τις εκτελέσεις επιλεκτών στελεχών του αμερικανικού στρατού, της αστικής τάξης, του αστικού πολιτικού κόσμου. Ο Μπακογιάννης, ο Σόντερς, ο Περατικός, ο Αγγελόπουλος, ο Γουέλς και όλοι οι άλλοι που σκότωσε η «17Ν» ήταν «εξωδικαστικές εκτελέσεις».

Κατόπιν τούτων, αν ευαρεστούνται, ας μπουν σε συζήτηση για το ποιες από τις «εξωδικαστικές εκτελέσεις» ήταν δίκαιες και π

συγκέντρωναν ο Κωνσταντόπουλος, αλλά και η Φιλίνη, που δεν παραιτήθηκε από την έδρα της στην Α' Αδήνας, ώστε να στριμωχεί ο Κωνσταντόπουλος και να επιλέξει την έδρα της Θεσσαλονίκης, ανοίγοντας την πόρτα του κοινοβούλιου για τον Μπανιά. Το 'λεγαν, το ξανάλεγαν και δόστοι οι ρακές, μέχρι που στο τέλος έγιναν φέσι και αποχώρησαν συνεχίζοντας την ίδια συζήτηση. Ειλικρινά δεν είχαμε συνειδητοποιήσει πόσο μεγάλο νταλκά με την βουλευτική έδρα έχει η «ανανεωτική και ριζοσπαστική αριστερά». Τους καπηγορύσαν παλιότερα οι άνθρωποι του Περισσού ότι ζητούσαν έδρα για να συνεργαστούν και διστάζαμε να το πιστέψουμε, καθώς οι της ΑΚΟΑ το διέψευδαν μετά βδελυγμίας. Τώρα, όμως, που διεκδικούν την έδρα δημόσια (αρδρογραφία στην «Εποχή») και σιβήνουν τη δίψα τους στα τσιπουράδικα, δεν μας μένει καμιά αμφιβολία για τον ένα και μανδικό νταλκά τους. Θα δέλαμε, πάντως, να μας εξηγήσουν πολιτικά γιατί τόσο βαθύς νταλκάς.

■ Αξιος ο μισθός του

Δίπλα σε αξιωματικό της ΕΛΑΣ, τη γνωστή «ειδήμονα περί την τρομοκρατία» Μαίρη Μπόση και την ακόμα πιο γνωστή ρυπαρογράφο Ιωάννα Μάνδρου (λιγότερο γνωστή συγγραφέα του διηγήματος «Άσε με να σε λέω Λουόπου») κάθησε ο «πολύτης» Γιώργος Βότσης, τέως «αντιεξουσιαστής» (κατά δήλωσή του) και εδώ και χρόνια θεσμολάγνος λάτρης της αστικής δημοκρατίας, για να συζητήσουν στο πλαίσιο της ημερίδας «Τρομοκρατία - Η πολιτική της βίας», που οργάνωσε το δρ Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Η κεντρική ιδέα της ομιλίας του ήταν η εξής: «Σήμερα βιώνουμε δύο είδη τρομοκρατίας: από τη μια των φονταμενταλισμού και από την άλλη την τρομοκρατία της κλίκας του Λευκού Οίκου». Θα συμφωνήσετε ότι ο μισθός του εν λόγω κυρίου είναι πανάξιος. Ετσι δεν είναι;

■ Παπαγαλάκι

Ως αριστερός εξακολουθεί να μιλάει ο Χρύσανθος Λαζαρίδης! Επειδή πέρασε κάποτε από τη «Β' Πανελλαδική» νομίζει ότι πήρε παράσημο εφ' όρου ζωής. Αμ δε. Ενα παπαγαλάκι της αμερικάνικης πρεσβείας είναι. Ενας κήρυκας του νεοφιλευθερισμού, που κάνει μπίζνες στο χρηματιστήριο. Μισή σελίδα παπαρίες έγραψε στον «Τύπο της Κυριακής» (είναι η εφημερίδα που διαβάζουν οι... αριστεροί σαν και του λόγου του), για να καταλήξει στο συμπέρασμα: «Τελικά ο Μιτεράν είχε δίκιο: ο Αντιαμερικανισμός είναι... ο μαρξισμός των ηλιδίων!». Βρε ουστ, παπαγαλάκι...

■ Τί κάνει νιάου-νιάου...

Υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που επιμένουν ότι το Ιαραήλ εκτελεσε τη δολοφονία του σεΐχη Γιασίν χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των Αμερικάνων; Δεν ξέρουμε πόσοι τέτοιοι υπάρχουν στη χώρα μας, πάντως τα παπαγαλάκια της αμερικάνικης πρεσβείας καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για να περάσουν αυτή την αντίληψη. Και ποιο είναι το επιχείρημά τους; Η δήλωση της Κοντολίζα Ράις ότι η Ουάσινγκτον δεν γνώριζε το ισραηλινό σχέδιο. «Ξεχνούν», όμως, το άλλο μισό της δήλωσης της Ράις: «Μην ξεχνάμε όμως ότι ο ίδιος ο Γιασίν είχε εμπλακεί ενεργά σε τρομοκρατικές πράξεις». Εντάξει, δεν μίλησε για γάτα, αλλά αναρωτήθηκε... τί κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια.

■ Θα τον βρει μπροστά του

Εσπευσε να αγκαλιαστεί με τον Χριστόδουλο ο Καραμανλής και η χαρά του ρασοφόρου πολιτική δεν κρυβόταν με τίποτα. Μέχρι τον αιφαλό έφτανε το χαμόγελό του την ώρα που προσερχόταν στη συνάντηση με τον νέο πρωθυπουργό. «Οι καταστάσεις αλλάζουν, δόξα σοι ο Θεός», δήλωσε. Ο Καραμανλής, βέβαια, δέλει μέσω (και του) Χριστόδουλου να διεμβολίσει το χώρο στα δεξιά του και να εξαφανίσει τον Καρατζαφέρη, ας έχει όμως υπόψη του ότι με τον Χρυσόδουλο δεν θα καθαρίσει εύκολα. Του έδωσε πολιτικό ρόλο και θα τον βρει μπροστά του. Είναι πολλά τα λεφτά Κώστα...

■ Δεν του έκανε μήνυση

Ο Κουρής, με τον πρωτοσέλιδο... κουραίκο τίτλο «Μεγάλο Σημιταϊκό σκάνδαλο - 5 δισ. πλαστά τιμολόγια», κατήγγειλε από τη φυλλάδα του ότι το ΔΔΟΕ βρήκε στο υπουργείο Εξωτερικών πλαστά και εικονικά τιμολόγια για δήμεν εξόδα της συνόδου κορυφής της Χαλκιδικής και υπέδειξε ως ενόχους τον Κοσμίδη και τον Γιαννίση. Ο Γιαννίσης χαρακτήρισε το δημοσίευμα ψευδές και συκοφαντικό και κάλεσε τη σημερινή κυβέρνηση «να δημοσιοποιήσει κάθε τυχόν σχετικό στοιχείο, ώστε να υπάρξει πλήρης ενημέρωση αντί υπόγειων συκοφαντιών». Μήνυση στον Κουρή, πάντως, δεν έκανε, σπάζοντας τη γραμμή που ακολουθούν μέχρι τώρα όσοι βρέθηκαν στο σύχαστρο του εκλεκτού της «αλλαγής».

Στο προηγούμενο φύλο της «Κ» η στήλη με ακροφή μι το χτύπημα στη Μαδρίτη ξανάθετε το πιο επίκαιρο δύλημμα: Κομμουνισμός ή βαρβαρότητα; Την ίδια μέρα, το Σάββατο 20 Μάρτη, πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις συγκεντρώσεις ενάντια στην ιμπεριαλιστική κατοχή στο Ιράκ. Το μεγαλύτερο μέρος των πανό και των συνθημάτων της νόμιμης αριστεράς, ακόμα και τα περισσότερα από αυτά που αναφέρονταν στην ιμπεριαλιστική κατοχή στο Ιράκ, έθετον ένα τελείως διαφορετικό δύλημμα: Ειρήνη και όχι πόλεμος.

Πού είναι το παράδιο, το παράδοξο, το παράλογο; Θεωρητικά ίσως πουθενά. Γιατί εδώ και πολλά-πολλά χρόνια η σύγχρονη αριστερά, η ρεαλιστική αριστερά, η μη αιθεροβάσμων αριστερά προώθησε στην πρώτη γραμμή τον ογώνα για την ειρήνη και πέρασε στην τελευταία γραμμή την πάλη για την κοινωνική απελευθέρωση. Καλύτερα όχι στην τελευταία γραμμή. Άλλοι τον ογώνα για την ανατροπή του καπιταλισμού τον εξοβέλισαν στα αρχαγιασμένα

βειακές μάζες της Ανατολής σαν αποτέλεσμα των ιμπεριολιστικών πτολεμάων και των συμβιβασμών των ντόπιων κυρίαρχων τάξεων.

Ο καπιταλισμός εξελίχτηκε με βάση τους νόμους του. Ετσι όπως νομοτελειακά θα εξελισσόταν και όχι όπως τον ονειρεύονταν και τον ονειρεύονται οι «προοδευτικοί» υποστηριχτές του. Οι υποστηριχτές του, οι διαχειριστές του, όπως θελετε πείτε το. Υποστηριχτές του και επιδόξοι διαχειριστές του είναι μάλλον το σωστότερο. Εγνε η κοινωνία της βαρβαρότητας, όπως έβλεπε ότι θα γίνει ο μελετητής του, ο άνθρωπος που ανέλυσε τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, ο Καρλ Μαρξ.

Αλλά ας μη σας προδιαθέτουμε, ας μείνουμε «αντικειμενικοί», ας γυρίσουμε στα διλήμματα. Ας γυρίσουμε χρησιμοποιώντας την εφαρμοσμένη εδώ και δεκαετίες πολιτική της αριστεράς. Από τότε -οι πούμετου αυτή ανακάλυψε ότι η πρώτη αντίθεση που κυριαρχούσε στον πλανήτη ήταν «ειρήνη ή αφανισμός της ανθρωπότητας».

Επότε ας ενοποιήσουμε την πρόταση.

Θα θέλαμε, λοιπόν, να μας περιέγραφαν οι οπαδοί της ειρήνης τα αποτελέσματα της επιβολής της έναντι του πολέμου, όχι όταν θα πάρουν αυτοί τα ήνια των κρατών στα χέρια τους και θα μετατρέψουν τον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό σε παράδεισο για τις μάζες, αλλά σήμερα, όταν θα σταματήσει ο πολέμος και η ανθρωπότητα θα ζήσει μια ήρεμη ζωή.

Αριγκά, δεν μπορεί κανένας παρά να σκεφτεί τα εξής:

α) Πρώτο και κύριο στην κυριολεξία. Τεράστια κονδύλια θα μεταφερθούν στα 2/3 και βάλε της γης. Στην αχανή Ασία, στην Αφρική και στη Ν. Αμερική και σε άλλα μέρη τα οποία ο προηγούμενος καταφερτισμός των ιμπεριαλιστικών σχέσεων είχε ερημώσει. Θα αντιμετωπιστούν έτσι η πείνα, οι

Ο αβάσταχτος ρεαλισμός της πάλης για την ειρήνη

προγράμματα των κομμάτων τους, που ποτέ δε γίνονται ζωντανή πράξη, και άλλοι τον εξοβέλισαν στο πυρ το εξώτερον ως εντελώς ανίκανο να δώσει λύσεις στη σύγχρονη προτιματικότητα.

Ο σκοπός του σημερινού σημειώματος δεν είναι να επαναφέρει όλη τη γκάμα της αντιπαράθεσης μεταξύ των οπαδών του κοινωνικού πολέμου και των οπαδών της φιλειρηνικής δράσης. Ούτε να επαναλάβει τη μαρξιστική προσέγγιση για τους δίκαιους και άδικους πολέμους και όχι τους πολέμους γενικώς. Θέλει να αναφωτηθεί ποια από τις δύο πολημάτων, «κομμουνισμός ή βαρβαρότητα» δίνει την πιο ενδεδειγμένη απάντηση και το «ειρήνη και όχι πόλεμος» είναι μια τεράστια βλακεία που και οι καπιταλιστές γελάνε μαζί της. Άλλοι σαν απάντηση στη σημερινή πταγκόσμια συγκυρία, όπως διαμορφώθηκε μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και κυρίως μετά τον πόλεμο στο Ιράκ, το χτύπημα στη Μαδρίτη και τη δολοφονία του ηγέτη της Χαμάς σεΐχη Γιασίν.

Παρόλο που αυτή η συγκυρία έχει σαν βάση της το σημερινό επίπεδο των σχέσεων παραγωγής, διαμορφώνεται πλέον, όπως διαμορφώθηκε την πατριωτική πλειονότητα την ορισμένους νομιμόφρονες αριστερούς ή τη μισητή για όλους νομιμόφρονες αριστερούς ή ευρώπη. Τώρα, όμως, σφίξανε... τα γάλατα για όλους. Αυτή είναι η σύγχρονη προτιμητικότητα. Δεν πιστεύουμε να διαφωνεί κανένας α

■ Παρά τις γνωματεύσεις των γιατρών

Απέρριψαν την αίτηση

ΟΠαύλος Σερίφης, καταδικασμένος πρωτόδικα σε φυλάκιση 8 ετών για συμμετοχή στη 17Ν, είναι ένας άνθρωπος βαρύτατα όρρωστος. Αυτό ήταν γνωστό από την εποχή της δίκης ακόμη. Είναι ανάπτηρος από το ένα χέρι και ταυτόχρονα πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας, μια πολύ βαριά ασθένεια που επιδεινώνεται από τις άθλιες συνθήκες κράτησης. Κι όμως, το δικαστικό συμβούλιο του Πειραιά απέρριψε την αίτηση για διακοπή εκτέλεσης της πτοινής του, θεωρώντας ότι αυτός ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει στη φυλακή και μάλιστα στους γκρίζους τάφους του Κορυδαλλού! Γιατί ακόμα δεν έχουν απαντήσει ούτε στο οίτημά του για μεταφορά στο νοσοκομείο των φυλακών.

Την κατάσταση της υγείας του Π. Σερίφη πιστοποίησαν κατ' αρχάς οι γιατροί του κρατικού νοσοκομείου «Γ. Γεννηματά» που τον παρακολουθούν. Από το Δεκέμβρη ακόμα ο θεράπων γιατρός του βεβαίωσε: «Ο παραπάνω ασθενής πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας από 7ετίας. Παρουσιάζει μεγάλη αστάθεια βαδίσεως και βαρηκοΐα πιθανότατα στο πλαί-

σιο υποτροπής της νόσου. Χρειάζεται θεραπεία με ανοσοσφαρίνες ενδοφλεβίως αρχικά για πέντε ημέρες και κατόπιν άπαξ μηνιαίως. Η θεραπεία αυτή είναι απαραίτητη αλλιώς υπάρχει κίνδυνος μεγάλης επιδείνωσης και μόνιμης αναπτηρίας. Κρίνεται σκόπιμο η θεραπεία αυτή να γίνεται σε νοσοκομείο και ειδικά σε νευρολογική κλινική».

Από τότε παρουσιάστηκε ραγδαία επιδείνωση της υγείας του, που οφείλεται αποκλειστικά στις κακές συνθήκες κράτησης, που είναι εξοντωτικές για κάποιον που δεν μπορεί καν να αυτοεξυπηρετηθεί. Γ' αυτό και με αίτηση του ζήτησε να διακοπεί άμεσα η εκτέλεση της πτοινής του, προκειμένου να υποβληθεί σε κατ' οίκον νοσηλεία.

Αυτά τα δεδομένα, όμως, δεν συγκίνησαν τους δικαστές του Πρωτοδικείου Πειραιά, που απέρριψαν την αίτησή του. Βλέπετε, οι απαιτήσεις των σταυροφόρων της «αντιτρομοκρατίας» είναι πιο ισχυρές και από το νόμο και από την ανθρωπιά. Ειδικά η τελευταία ουδέποτε κατοίκησε σε μηχανισμούς καταστολής, όπως η Αστυνομία και η Δημοκρατία πιθανότατα στο πλαί-

Υπογράφουν ενάντια στην προσπάθεια εξόντωσης των πολιτικών

υπάρχει κανένα πρόσχημα που να δικαιολογεί την άρνηση υπογραφής του.

Απευθυνόμαστε περισσότε-

ρο στους αναγνώστες μας στην επαρχία και τους ζητάμε να αναπαράξουν αυτό το κείμενο και να συλλέξουν υπογραφές,

οι οποίες το αργότερο μέχρι τις 20 Απριλίη να έχουν αποσταλεί, για να παρουσιαστούν σε συνένεξη τύπου.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥΣ

Σε υπόγεια κελιά στον Κορυδαλλό κρατούνται οι πολιτικοί κρατούμενοι, μέσα σε μια φυλακή της φυλακής, 24 ώρες την ημέρα με τεχνητό φως, με προαύλιο πηγάδι, από όπου δεν έχουν πρόσβαση σε ήλιο και ουράνο παρά μόνο από πυκνό δίχυτο, απομονωμένοι από τους υπόλοιπους κρατούμενους, σε συνθήκες που καταδικάζουν τις αισθήσεις και οδηγούν με βεβαιότητα σε αναντίστρεπτες σωματικές θλάβες, στοχεύοντας στην συντριβή της προσωπικότητάς τους.

Την ίδια στιγμή ιλιγγιώδη ποσά ξοδεύονται για να κτιστούν στη Λάρισα και άλλα κελιά ειδικής απομόνωσης, με ίδιους και χειρότερους όρους και συνθήκες.

Ο νόμος και οι συμβάσεις δεν επιτρέπουν ειδικά κελιά ούτε ειδικούς κρατούμενους, δεν επιτρέπουν την απομόνωση, ούτε τον αισθητηριακό αποκλεισμό.

Εμείς δεν μπορούμε να ανεχθούμε την μεθόδευση της ηθικής και βιολογικής εξόντωσής τους, σε εξυπέρτηση λογικών εκδίκησης και πολιτικών επιταγών.

Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο:

- διαμαρτυρόμαστε για τις συνθήκες κράτησης των πολιτικών κρατούμενων της δημόπερης των φυλακών Κορυδαλλού,
- διαμαρτυρόμαστε για την προσπάθεια νομιμοποίησης και επέκτασης του απομονωτικού εγκλεισμού
- ζητάμε να αρθεί τώρα το ειδικό καθεστώς και να κλείσουν οριστικά τα ειδικά κελιά, όπου κι αν βρίσκονται.

Ονοματεπώνυμο

Ιδιότητα

Υπογραφές

Το ΝΑΤΟ αναλαμβάνει την εσωτερική ασφάλεια

Ηειδηση δημοσιεύτηκε στο «Παρόν» της περασμένης Κυριακής, αλλά πέρασε στο ντούκου από τα υπόλοιπα ΜΜΕ. Η εφημερίδα παρουσίασε απόρρητο «διάχειρο δράστης για τη βελτίωση της πολιτικής προστασίας» των χωρών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπατλαντικής Συνεργασίας, το οποίο υπέγραψαν τον περασμένο Ιούνιο οι υπουργοί Εξωτερικών και Αμυνας των 19 μελών του ΝΑΤΟ και ακολούθως των 27 χωρών που απαρτίζουν την Ευρωπατλαντική Συνεργασία.

Σύμφωνα με αυτό το σχέδιο, το ΝΑΤΟ και η Ευρωπατλαντική Συνεργασία θα αναλάβουν το συντονισμό του έργου της πολιτικής προστασίας των κρατών μελών και τη διαχείριση εκτάκτων κρίσεων. Ο σχεδιασμός του ΝΑΤΟ προβλέπει την πλήρη καταγραφή και θωράκιση των ευαίσθητων υποδομών, των αγωγών ενέργειας, των τηλεπικοινωνιακών και σιδηροδρομικών δικτύων, την ανάπτυξη ομάδων ταχείας επέμβασης, την εκπαίδευση του ειδικού προσωπικού και τη διαχείριση της υλικοτεχνικής υποδομής που θα πρέπει να διαθέσουν τα

κράτη μέλη. Για την προώθηση του σχεδίου το ΝΑΤΟ εκπόνησε έναν «οδικό χάρτη» που περιγράφει τα βήματα που πρέπει να γίνουν μέχρι την πλήρη ανάπτυξη του σχεδίου. Τα μέρτρα χωρίζονται σε βραχυπρόθεσμα, που πρέπει να εφαρμοστούν μέχρι το 2004, και σε μεσοπρόθεσμα, που πρέπει να υλοποιηθούν μέχρι το 2006. Προτείνεται να τεθούν υπό τον έλεγχο και το συντονισμό του ΝΑΤΟ ακόμα και η εκπαίδευση και η επιμόρφωση των στελεχών των Υπηρεσιών Πολιτικής Προστασίας.

Οπως διαπιστώνουμε, η «Ασπίς Ηρακλέους 2004» και τα μέτρα «ασφάλειας» της Ολυμπιάδας δεν τίθενται τυχαία υπό τον έλεγχο του ΝΑΤΟ. Ούτε πρόκειται για κάποια ειδική, έκτακτη κατάσταση, που θα τερματιστεί το Σεπτέμβρη με τη λήξη και της Παραολυμπιάδας. Πρόκειται για μια μόνιμη κατάσταση για την οποία αποφάσισε πίσω από τις πλάτες του ελληνικού λαού η προηγούμενη κυβέρνηση και φυσικά συμφωνεί και η τωρινή.

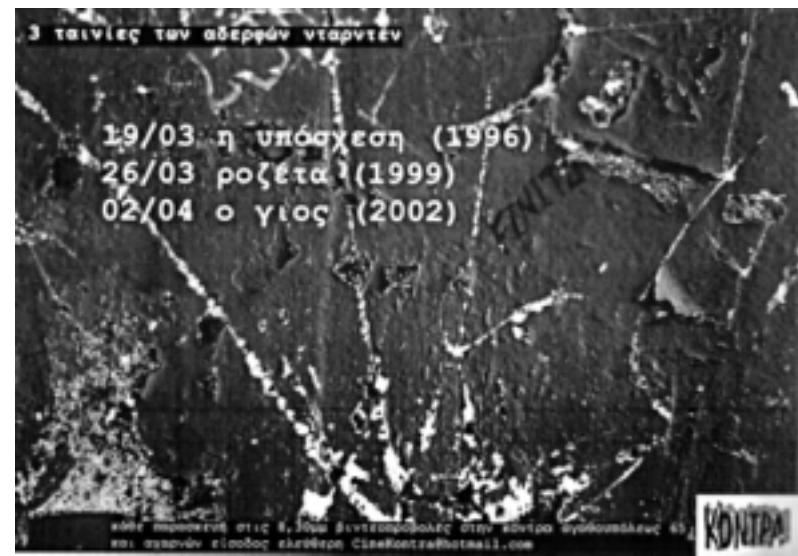
Το ΝΑΤΟ γίνεται υπερκυβερνήτης,

αφού παίρνει υπό την αρμοδιότητά του καθήκοντα εσωτερικής ασφάλειας. Δηλαδή, καθήκοντα που ανήκαν στις αστυνομικές υπηρεσίες και στις υπηρεσίες Πολιτικής Ασφαλείας. Πρόκειται για μια εξελίξιξη απότοκο του παγκόσμιου «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Για μια εξελίξιξη εφιαλτική, αφού τα πάντα θα στρατοκρατηθούν και θα θυμίζουν τις εποχές του εμφύλιου πολέμου και της χούντας. Δεν είναι τυχαίο που υπό το πρόσχημα της ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων θα ανατεθούν σε στρατιωτικές δυνάμεις καθήκοντα αστυνόμευσης και ελέγχου των πολιτών και εγκαταστάσεων. Ορίζεται μάλιστα σαφώς ότι οι στρατιωτικοί θα είναι ένοπλοι στις περιπολίες και τους ελέγχους που θα κάνουν.

«Ασφάλεια ή ελεύθερια» είναι το δίλημμα που προταγανίζουν οι σταυροφόροι της «αντιτρομοκρατίας». Οπως, όμως, έδειξε και η Μαδρίτη, στην πράξη έχουμε ανελευθερία και ανασφάλεια. Ας αναλάβουμε όλοι και όλες τις ευθύνες μας.

Ολοκληρώνεται το αφιέρωμα στους αδερφούς Νταρντέν

Με την πιο πρόσφατη ταινία των αδερφών Νταρντέν «Ο γιος», που θα προβληθεί την Παρασκευή 2 Απριλίη, ολοκληρώνεται το αφιέρωμα στους δύο βέλγους κινηματογραφιστές με την κοινωνική θεματολογία και την προσδευτική ματιά. Οι κινηματογραφικές προβολές στην «Κόντρα» θα συνεχιστούν μετά το Πάσχα, με ελεύθερη, όπως η είσοδο.

■ «Εργατικά ατυχήματα»

Παράπλευρες απώλειες ενός ιδιότυπου εσωτερικού

«Δε μπορώ να δεχτώ μια μπροστά στη χώρα. Η πραγματικότητα που μου ζητάει να αινέω στα 30 μέτρα και να κάνω το πουλί. Δε μπορώ να δεχτώ να μου λέει το αφεντικό: "Σ'έχω πληρώσει, κερατά, ανέβα". Τα δραματικά αυτά λόγια, μέρος του ξεσπάσματος ενός από τους οικοδόμους που πήραν το λόγιο, δίνουν με χαρακτηριστικό τρόπο το μήνυμα που βγήκε από την ημερίδα που οργάνωσαν την προηγούμενη Κυριακή στο Πολυτεχνείο η Πρωτοβουλία Οικοδόμων και η Αριστερή Πρωτοβουλία Μισθωτών Τεχνικών με θέμα «Εργατικά ατυχήματα και εργασιακές σχέσεις στις οικοδομές, στα έργα και στις κατασκευές». Ενα μήνυμα αντίστασης σε μια διαμορφωμένη πραγματικότητα και όχι μοιραλατρικού θρήνου γι' αυτή την πραγματικότητα.

Ο εκπρόσωπος της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων χαρακτήρισε ιδιότυπο εσωτερικό πόλεμο το εργοδοτικό όργιο και της πολιτικές πρόκλησης ανασφάλειας και φόβου. Τα δε «εργατικά ατυχήματα» τα χαρακτήρισε παράπλευρες απώλειες αυτού του πολέμου. Την τελευταία διετία -είπε- έχουμε 91 νεκρούς οικοδόμους και από αυτούς οι 11 δολοφονήθηκαν στα ολυμπιακά έργα. Αναφέρθηκε στο μοντέλο του «ευελικτου εργαζόμενου» που γίνεται πιό στη σκακιέρα του διεθνούς καπιταλιστικού ανταγωνισμού. Οσο πιο «ευελικτες» είναι οι εργασιακές σχέσεις σε μια οικονομία, όσο πιο ξέφρενοι οι ρυθμοί εργασίας, τόσο πιο ανταγωνιστική θεωρείται αυτή η οικονομία.

Το μοντέλο αυτό έχει γίνει πραγματικότητα στα μεγάλα έργα, ολυμπιακά και μη. Εκεί βλέπεις οικοδόμους να δουλεύουν υπό βροχή, φορώντας αδιάβροχα, ή σε συνθήκες καύσωνα. Βλέπεις επικίνδυνες οικοδομικές εργασίες να γίνονται το βράδυ. Βλέπεις μεροκάματα των 25 και 30 ευρώ. Βλέπεις αλλοδαπούς εργαζόμενους ανήμπορους να αντιδράσουν, γιατί το μεροκάματο, ακόμα και το πιο εξευτελιστικό, ακόμα και υπό τις χειρότερες συνθήκες εργασίας, είναι γι' αυτούς όρος για να

μπορέσουν να παραμείνουν στη χώρα.

Αναφέρθηκε ακόμα στην εργατική νομοθεσία η οποία βέβαια δεν καλύπτει τους εργαζόμενους, όμως παραβιάζεται κιόλας, ακόμα και στις πιο στοιχειώδεις διατάξεις της. Μπορούμε να τη χρησιμοποιήσουμε -είπε- και να απαιτήσουμε τη διεύρυνση της. Ομως χρειάζεται η ταξική πρωτοβουλία και αυτή καμιά νομοθεσία δεν μπορεί να την υποκαταστήσει. Υπάρχει ένα παλιό σύνθημα που λέει «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη». Αυτός ο νόμος δεν ψηφίζεται, επιβάλλεται. Ακόμη και με στοιχειώδη οργάνωση μπορούν να επιτευχθούν πρόγραμματα και αυτό αποδείχθηκε το τελευταίο διάστημα σε ορισμένους χώρους, όπου οι οικοδόμοι έσπασαν, πήραν την υπόθεση στα χέρια τους και πέτυχαν αυτό που διεκδικούσαν.

Στη συνέχεια μιλήσαν οι ειδικοί επιστήμονες Αντώνης Χαχάμης (τεχνικός ασφάλειας), Μπάμπης Αλεξόπουλος (γιατρός εργασίας), Γιώργος Πολυχρονίου (μηχανικός ασφάλειας) και Κώστας Παπαδάκης (νομικός), που ανέπτυξαν ο καθένας από την διαίτηρη επιστημονική του σκοπιά τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη νομοθεσία, αλλά και την πραγματικότητα που υπάρχει στα ζητήματα Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας.

Κανένας εργαζόμενος δεν φταίει ποτέ για ένα ατύχημα. Φταίει πάντοτε ο εργοδότης που δημιουργεί τις συνθήκες. Αυτό κατά τον τεχνικό ασφάλειας Α. Χαχάμη είναι αξιώμα. Σημειώνοντας ότι η Ελλάδα κατέχει το ευρωπαϊκό ρεκόρ στα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα παρουσίασε έναν πίνακα με τα επίσημα στοιχεία του IKA και του υπουργείου Εργασίας, από τον οποίο προέκυπτε ότι στην εικοσετία 1970-1990 υπήρχε μια μείωση του ετήσιου αριθμού εργατικών ατυχημάτων, ενώ στη δεκαετία 1990-2000 η τάση άρχισε να γίνεται και πάλι αυξητική. Είναι η δεκαετία της μαζικής εισόδου αλλοδαπών εργατών στην Ελλάδα, οι οποίοι γίνονται αντικείμενα της πιο

όγιας εκμετάλλευσης. Ανειδίκευτοι χρησιμοποιούνται σε επικίνδυνες εργασίες που απαιτούν ειδικέυση, τα μέτρα ασφάλειας γίνονται αγαθός εν πλήρη ανεπαρκεία, οι ρυθμοί εργασίας εντατικοποιούνται με εριαλτικό τρόπο και η εργατική τάξη πληρώνει ιδιαίτερα βαρύ φόρο αιματος.

Ο γιατρός εργασίας Μ. Αλεξόπουλος παρουσίασε ενδιαφέροντα στοιχεία για τις επιπτώσεις στην υγεία των εργαζόμενων από τους βλαπτικούς παράγοντες του περιβάλλοντος εργασίας. Καυτηρίασε την απουσία αναγνωρισμένων επαγγελματικών αισθενειών στην Ελλάδα, όπου δεν ισχύουν ούτε αυτά που ισχύουν στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

Ο μηχανικός ασφάλειας Γ. Πολυχρονίου αναφέρθηκε στη σύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στις διαμορφωμένες εργασιακές σχέσεις και στα εργα-

τικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες. Χαρακτήρισε το ΣΕΠΕ (Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας) ανεπαρκές όργανο, όχι μόνο γιατί δεν έχει το απαιτούμενο προσωπικό, αλλά γιατί δεν έχει ουσιαστική εξουσία. Το μέγιστο πρόστιμο των 10.000 ευρώ είναι αστείο ποσό για μια μεγάλη επιχείρηση που παραβιάζει τους κανόνες υγείας και ασφάλειας, είπε. Οσο για τη διακοπή εργασιών, δεν μπορεί να ξεπεράσει τις τρεις μέρες. Οι Επιτροπές Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, με τη συμμετοχή και των εργαζόμενων μοράζωσαν και ακυρώθηκαν, γιατί το κράτος δεν τους έδωσε κανένα δικαίωμα. Οταν δεν είχαν ελεγκτικό και παρεμβατικό στην παραγωγική διαδικασία ρόλο, μοιραίο ήταν να ακυρωθούν και να υπάρχουν μόνο ως διακοσμητικά όργανα. Ενδιαφέρουσα ήταν η τοποθέτηση

του για τον κοινωνικό ρόλο του μηχανικού, η οποία ακολούθησε το συμπέρασμά του ότι ο τεχνικός ασφάλειας γίνεται όμηρος του εργοδότη.

Ο μηχανικός -είπε- έχει κοινωνική ευθύνη και έτσι πρέπει να αντιλαμβάνεται το ρόλο του. Οχι να συναντεί σε όλες τις παρανομίες και να γίνεται συνένοχος στα εγκλήματα κατά των εργατών και της κοινωνίας, απλά για να εισπράττει ο ίδιος μια αμοιβή.

Ο δικηγόρος Κ. Παπαδάκης ανέπτυξε την εισήγηση του σε τρεις άξονες: πρόληψη, συνέπειες, δικαστική διεκπεραίωση. Αναφορικά με την πρόληψη μίλησε για την αυταπάτη του υποτιθέμενου εργατικού ελέγχου. Ο νόμος 1568 για την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας δεν δίνει καμιά εξουσία στους εργαζόμενους -είπε- γι' αυτό και η θεσμική αυταπάτη πρέπει να αποβληθεί. Γίνεται απλώς μια μετακύλιση ευθυνών από τον εργοδότη στον τεχνικό ασφάλειας και επιχειρείται ο αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης. Δεν είναι δυνατόν ο τεχνικός ασφάλειας να είναι υπαλλήλος του εργοδότη και να περιμένουμε βελτίωση της κατάστασης. Τουλάχιστον, θα έπρεπε να απαιτήσει το εργατικό κίνημα οι τεχνικοί ασφάλειας να είναι κρατικοί υπαλλήλοι, κατέληξε.

Μιλώντας για τις συνέπειες από τα εργατικά ατυχήματα ο Κ. Παπαδάκης σημείωσε εισαγωγικά ότι το αστικό δίκαιο είναι και ιδεολογικός μηχανισμός που ψευδώνει παριστά τα υποκείμενα ως ίσα. Ετσι, σε περίπτωση ενός δύνως τυχαίου ατυχήματος ο εργοδότης δεν φέρει καμιά ευθύνη. Γιατί, όμως, ο εργαζόμενος να έχει μόνο τον κίνδυνο και ο εργοδότης το όφελος; Για τον εργαζόμενο δεν προβλέπεται καμιά εφάπταξ αποζημίωση. Για να πάρει αποζημίωση πρέπει να προσφύγει στα δικαστήρια και να αποδείξει την υπατιότητα του εργοδότη. Εκεί, όμως, ο εργαζόμενος είναι σε δυσχερή θέση έναντι του εργοδότη, γιατί και τα δικαιώματα είναι εμπορεύματα και πουλιούνται. Σε ότι αφορά τη δικαστική διεκπεραίωση, η πράξη δείχνει ότι οι περισσότερες δικαστικές απο-

φάσεις δίνουν απαράδεκτα χαμηλά ποσά αποζημιώσεων. Ετσι κι αλλιώς ο εργοδότης έχει τον ελεγχό της δικαστικής διαδικασίας. Μπορεί να έχει καλή νομική υποστήριξη, ενώ πολύ συχνά, με την άσκηση πιέσεων και εκβιασμών, εμφανίζονται και εργαζόμενοι που καταθέτουν υπέρ του.

Το σημαντικότερο μέρος της ημερίδας ήταν οι εισηγήσεις των ειδικών δεν ήταν ακολούθησε. Οχι γιατί οι εισηγήσεις των ειδικών δεν ήταν ακολούθησε πλάτημες (γι' αυτό άλλωστε κλήθηκαν), αλλά γιατί στο δεύτερο μέρος της συζήτησης πήραν το λόγο οι ίδιοι οι οικοδόμοι, για να καταθέσουν τις εμπειρίες τους και τους προβληματισμούς τους και να διερευνήσουν το «διάταυτα» της ημερίδας. Μίλησαν πολλοί και για πολλά. Για το ρόλο των συνδικάτων και της γραφειοκρατίας τους, για την ανάγκη συνεργασίας των ταξικών δυνάμεων, για τα προβλήματα και την ανεργία- που θα δημιουργηθούν μετά το τέλος της Ολυμπιάδας, για τη μέχρι τώρα δράση της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων και για τα βήματα που πρέπει να γίνουν από εδώ και πέρα.

Υπήρξε «διάταυτα»; Παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις σε διάφορα ζητήματα, κυρίως αυτό το ρόλο των γραφειοκρατικοποιημένων συνδικάτων και της σχέσης των ταξικών συνδικαλιστών μ' αυτά, νομίζουμε πως υπήρξε «διάταυτα». Είναι η αναγκαιότητα συντονισμού και ανεξάρτητης δράσης των ταξικών δυνάμεων. Με μια αντιληψη διαφορετική από α

κτακτο στρατοδικειο No 2

■ 18η μέρα,
Παρασκευή, 19.3.04

«Σημεία και τέρατα» στη δίκη για τον ΕΛΑ. Πράγματα πρωτοφανή στα ποινικά χρονικά των τελευταίων χρόνων, που πιστοποίησαν με τον πιο αδιαμφισβίτητο τρόπο το πώς το δικαστήριο σκοπεύει να διαχειριστεί τη δίκη και τις τύχες των κατηγορούμενων. Μάλλον είναι ευτύχημα η τοποθέτηση της κ. Μπριλλή στη θέση της προέδρου αυτού του δικαστήριου και του κ. Πατσή στη θέση του τακτικού εισαγγελέα της έδρας. Το γιατί θα το καταλάβετε αμέσως παρακάτω.

Την Πέμπτη 18 Μάρτη η δίκη είχε διακοπεί, επειδή οι συνήγοροι της Ειρήνης Αθανασάκη, Δ. Τσοβόλας και Κ. Ιατροπούλου, αποχώρησαν από τη διαδικασία, διαμαρτυρόμενοι για τη νομιμοποίηση των «αρχείων της Στάζ». Το δικαστήριο έκανε δεκτή την πρόταση των εισαγγελέων της έδρας και αποφάσισε την αντικατάστασή τους με τον αυτεπάγγελτο διορισμό των δικηγόρων Αγγέλη και Δάλλα, οι οποίοι κλήθηκαν να προσέλθουν το πρωί της Παρασκευής.

Αυτή η απόφαση ισοδυναμεί με νομικό πραξικόπημα, για έναν απλούστατο λόγο. Διότι η Ειρ. Αθανασάκη είχε δικηγόρο και το δικαστήριο δεν είχε κανένα δικαίωμα να της διορίσει άλλους αυτεπάγγελτα. Ο τρίτος συνήγορός της, ο Α. Κωνσταντάκης, δεν παρίστατο στη διαδικασία και δεν είχε αποχωρήσει ακολουθώντας τους συναδέλφους του. Επιπρόσθετα, οι δύο αποχωρήσαντες συνήγοροι δήλωσαν ότι αποχωρούν από το συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας και όχι ότι παραιτούνται. Η πρόεδρος, μάλιστα, είχε σχετικό διάλογο με την Κ. Ιατροπούλου, η οποία υπήρξε σαφέστατη: «Δεν είπα ότι παραιτούμαι, λέω ότι αποχωρώ από αυτό το στάδιο της διαδικασίας».

Παρασκευή πρωί, λοιπόν, μετά το «επαναλαμβάνεται η συνεδρίαση», η πρόεδρος ανακοίνωσε το διορισμό των δύο συνηγόρων και ρώτησε την Ειρ. Αθανασάκη αν τους αποδέχεται. Η Αθανασάκη απαντά με σαφήνεια: Δεν θέλω να με εκπροσωπήσουν, γιατί δεν μπορούν να με εκπροσωπήσουν. Ο κ. Αγγέλης δηλώνει στο δικαστήριο ότι δεν μπορεί να δεχτεί το διορισμό του, εφόσον δεν τον αποδέχεται η κατηγορούμενη. Η πρόεδρος επιμένει και κατηγορεί την Αθανασάκη ότι αρνείται το διορισμό συνηγόρων χωρίς να παρουσιάζει αιτιολογία. Προσπαθεί να την μπλέξει με διάφορα νομικά, ποντάροντας στην άγνοια που η κατηγορούμενη έχει γι' αυτά τα τερτίπια (δικαιολογημένα, αφού ούτε νομικός είναι ούτε πείρα από δικαστήρια έχει). Της λέει ότι με βάση το νόμο (εννοεί το νόμο Πετσάλικου) μπορεί να αρνηθεί μόνο τον ένα από τους δύο.

Η Αθανασάκη λέει στο δικαστήριο το αυτονόητο: Αφού λέτε ότι ο νόμος σας δίνει το δικαίωμα να μου διορίσετε συνηγόρους, γιατί δεν διορίζετε τους δύο συνηγόρους μου που αποχωρησαν; Η πρόεδρος είναι

ανένδοτη, μιλάει έντονα και εκνευρισμένη αρνείται να απαντήσει στο αίτημα της Αθανασάκη.

Ο εισαγγελέας Πατσής παίρνει το λόγο για να πει ότι οι διορισθέντες είναι υποχρεωμένοι να αποδεχτούν το διορισμό, γιατί αλλιώς διαπράττουν το αδίκημα της απειθείας! Δεν έχει σημασία αν τους αποδέχεται ή όχι η κατηγορούμενη, η οποία άλλωστε - κατά τον εισαγγελέα - δεν προβάλλει καμιά αιτιολογία για την άρνησή της. Οσο για τον Α. Κωνσταντάκη, επειδή λείπει δυο μέρες από τη δίκη, να θεωρηθεί ότι έχει και αυτός αποχωρήσει!

Πονηρός ο εισαγγελέας, κατάλαβε το φάουλ του δικαστήριου και έκανε την πρωτοφανή πρόταση να θεωρηθεί ως αποχωρήσας ένας συνήγορος που ποτέ δεν δήλωσε ότι αποχωρεί, ούτε βέβαια ότι παραιτείται. Γιατί μόνο αν η Αθανασάκη έμενε χωρίς κανένα συνήγορο, θα είχαν δικαίωμα να της διορίσουν άλλους αυτεπαγγέλτως. Οσο για την απουσία του Α. Κωνσταντάκη, σε δίκες τόσο μεγάλης διάρκειας συνήγοροι απουσιάζουν και δυο και τρεις μέρες, είτε γιατί έχουν κάποια άλλη δίκη είτε γιατί άνθρωποι είναι και μπορεί να αφρωστήσουν. Ουδείς διανοίθηκε να ερμηνεύσει την απουσία τους ως αποχωρήση και αυτό έχει συμβεί κατ' επανάληψη και σ' αυτή τη δίκη. Οταν μάλιστα δεν παρίσταται κανένας από τους συνηγόρους ενός κατηγορούμενου, αυτός εκπροσωπείται από κάποιον από τους παριστάμενους συνηγόρους συγκατηγορουμένων του.

Η Ειρ. Αθανασάκη ζήτησε ξανά το λόγο. Ακόμη και η πολιτική αγωγή - είπε - έχει ζήτησε διακοπή για να ενημερωθεί επί της δικογραφίας. Πώς θα πάρω εγώ συνηγόρους που θέλουν τουλάχιστον έξι μήνες για να διαβάσουν τη δικογραφία; Συνήγορος της πολιτικής αγωγής έχει πει ότι έχει ένα χρόνο τη δικογραφία και ακόμα δεν την έχει μελετήσει ολόκληρη. Γιατί δεν διορίζετε τους δικούς μου συνηγόρους, που γνωρίζουν τη δικογραφία και τους αποδέχομαι;

Ο κ. Αγγέλης ζήτησε να επαναλάβει η κ. Αθανασάκη αυτό που του είπε, όταν την ειδες κατ' ίδιαν πριν την έναρξη της διαδικασίας και η Ειρ. Αθανασάκη δήλωσε ότι θεωρεί τους δύο δικηγόρους νέους και άπτειρους και δεν μπορεί να τους εμπιστευθεί την υπεράσπισή της σε μια τόσο σοβαρή υπόθεση. Ο κ. Αγγέλης ξαναπήρε το λόγο και δήλωσε ότι έχει σοβαρό ηθικό πρόβλημα, όταν δεν τον αποδέχεται η κ. Αθανασάκη, πέραν του ότι άπως έχει ενημερώσει το δικαστήριο ακολουθεί και κάποια φαμακευτική αγωγή.

Η πρόεδρος δεν άκουγε τίποτα. Ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο εμέρ-

νει στην απόφαση για διορισμό των δύο συνηγόρων και θεωρεί ότι ο Α. Κωνσταντάκης παραμένει στη δίκη και δεν έχει παραιτηθεί. Εδώ φάνηκε καθαρά το πραξικόπημα. Εφόσον θεωρήθηκε ότι ο Α. Κωνσταντάκης παραμένει και δεν έχει παραιτηθεί, δεν έχουν κανένα δικαίωμα να διορίσουν άλλους συνηγόρους. Η Ειρ. Αθανασάκη είχε συνήγορο, προσωρινά κωλυόμενο, ο οποίος θα μπορούσε να αναπληρωθεί από κάποιον από τους συναδέλφους του των άλλων κατηγορούμενων. Η Ειρ. Αθανασάκη μπορούσε να πάρει στη δίκη με ένα μόνο συνήγορο. Καμία νομική διάταξη δεν την υποχρεώνει να έχει τρεις συνηγόρους.

Δάλλας δεν μπορεί να σηκώσει το βόρειο αυτής της δίκης. Απορώ πώς δέχεται το διορισμό, όταν έχει ξαναδιοριστεί σε Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων και έβγαλε όλη τη δίκη χωρίς να αρθρώσει λέξη. «Πολύ επιτυχημένα άσκησε τα καθήκοντά του», πετάχτηκε η πρόεδρος, αποκαλύπτοντας και πάλι τις μάχιες σκέψεις της. Ο Κούγιας τράβηξε έναν εξαφαλμό στον Δάλλα, κάνοντάς τον σκόνη, και ενώ οι συνήγοροι Σ. Καμπάνης, Αλ. Ζορμπαλά και Τ. Χριστοδούλοπούλου ζήτησαν το λόγο, η πρόεδρος δεν τους τον έδωσε και αποχώρησε σχεδόν τρέχοντας από την έδρα.

Η πρόεδρος απευθύνθηκε στην Αθανασάκη και της είπε ότι έχει δικαίωμα να διορίσει έναν αικόμη συνήγορο. Μήπως θέλετε να διορίσουμε κάποιον από τους δύο που αποχώρησαν; τη ρώτησε.

Η Ειρ. Αθανασάκη απάντησε ότι θελει να διορίσουν τον κ. Τσοβόλα και την κ. Ιατροπούλου. Εξαιρών τον κ. Δάλλα -είπε- και ζητώ να καλέσετε τους άλλους δύο. Η πρόεδρος τη διέκοψε εκευρισμένη και σε έντονο ύφος και όταν η Ειρ. Αθανασάκη εξανέστη και της είπε «αφήστε με να τελειώσω κι εγώ μια φορά αυτό που θέλω να πω», άρχισε να την επιπλήττει και να της κάνει μαθήματα καλής συμπεριφοράς! Αυτό πια ήταν από τα ανήκουστα. Γιατί είναι η κ. Μπριλλή που διακόπτει συνεχώς (προφανώς αντιδικονομικά) και δεν αφήνει συνήγορο ή κατηγορούμενο να τελειώσει τη φράση του και είναι η Ειρ. Αθανασάκη εκείνη που ελάχιστες φορές έχει ζητήσει το λόγο για να πει κάτι. Αφού την επέπληξε, διέκοψε τη συνεδρίαση, ενώ άλλοι συνηγόροι ζήτησαν το λόγο, και το δικαστήριο επανήλθε ύστερα από περίπου μία ώρα.

Η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι για την αποχωρηση του δικηγόρου Αγγέλη θα συντάξει έκθεση και θα τη στείλει στον αρμόδιο εισαγγελέα και στο Δικηγορικό Σύλλογο για να κάνουν «τα κατ' αυτούς». Διέκοψε δε για την Παρασκευή 26 Μάρτη, για να μελετήσει τη δικογραφία ο διορισμένος συνήγορος Δάλλας, ο οποίος όλη αυτή την ώρα ήταν άφωνος και δεν έλεγε τίποτα (ίσως σκεφτόταν την πολύ καλή αμοιβή που θα πάρει από το παράθυρο σε αυτή τη δίκη). Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν τόλμησε να υποβάλει -έστω για τυπικούς λόγους- αίτημα για προθεσμία ώστε να μελετήσει τη δικογραφία. Να υποβάλει ένα δικό του αίτημα, έτσι για τα μάτια, κι ας αποφάσιζε το δικαστήριο πόσο χρόνο θα του έδινε. Προφανώς έκρινε ότι έξι μέρες ήταν υπερορκετές για να μελετήσει μια δικογραφία 20.000 σελίδων!

Τότε ζήτησε το λόγο ο Α. Κούγιας και είπε ότι του κάνει εντύπωση ότι και σε άλλη δίκη, στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, που διηγήθηκε η κ. Μπριλλή, διέρισε ως συνήγορο τον ίδιο κ. Δάλλα. «Τί να κάνουμε, αυτόν βρήκαμε», απάντησε ενοχλημένη η πρόεδρος και ανακοίνωσε τη λήξη της συνεδρίασης. Ο Κούγιας εξανέστη και την ανάγκασε να στοματίσει, αφού του είχε δώσει το λόγο και δεν είχε τελειώσει. Συνεχίζοντας είπε ότι δεν μπορεί να μπαίνει ο οποιοσδήποτε δικηγόρος σε μια δίκη. Ο

■ Πετ

■ Η πολιτική των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων με τις τιμές των αγροτικών προϊόντων

Στραγγίζουν τον αγροτικό τομέα των αναπτυσσόμενων χωρών

Ως τώρα είμασταν μόνο εμείς οι «δογματικοί μαρξιστές-λενινιστές» που λέγαμε ότι οι επιδοτήσεις στα αγροτικά προϊόντα (εμπορεύματα) που παράγονται στην ΕΕ δίνονται κυρίως για να διατηρούνται οι λεγόμενες εμπορικές τους τιμές πολύ χαμηλές και μάλιστα πολύ κάτω από το κόστος παραγωγής. Είμασταν μόνο εμείς που υποστηρίζαμε ότι οι λεγόμενες διεθνείς εμπορικές τιμές των αγροτικών προϊόντων που παράγονται στις αναπτυσσόμενες χώρες της ΑΚΕ (Αρρικής, Καραβαΐκης και Ειρηνικού) είναι πολύ χαμηλές, γιατί ασκείται πολιτική ντόπιτνης από τις μητροπόλεις του καπιταλισμού και γιατί το μεγάλο κεφάλαιο αυτών των κρατών θέλει να εξασφαλίσει φτηνή πρώτη ύλη για τη μεγάλη βιομηχανία που επεξεργάζεται αγροτικά προϊόντα. Παράλληλα μ' αυτή την πολιτική, οι κυβερνήσεις των αναπτυγμένων καπιταλιστικών κρατών ζητούν από τις κυβερνήσεις των χωρών της ΑΚΕ να ανοίξουν διάπλατα τις πόρτες τους στο μεγάλο κεφάλαιο, υποσχόμενες σ' αυτές την παραχώρηση κάποιων ψίχουλων-κινήτρων. Πρόσφατα, στην υπουργική διάσκεψη του ΠΟΕ στο Κανκούν του Μεξικού, οι χώρες της ΕΕ επανέφεραν, μέσω του διαπραγματευτή τους, επίτροπου Πασκάλ Λαμί, την πρότασή τους αυτή προς τις χώρες της ΑΚΕ σε μια βελτιωμένη έκδοση. Πολλοί όμως από τους εκπροσώπους των χωρών της ΑΚΕ θεώρησαν κι αυτή την πρόταση ως πρόκληση και ήταν επόμενο να αντιδράσουν και να οδηγήσουν την υπουργική διάσκεψη του ΠΟΕ σε ναυάγιο. Τη θεώρησαν πρόκληση γιατί τα ανεπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη δεν παραιτούνται από την πολιτική της διατήρησης πολύ χαμηλά των λεγόμενων διεθνών εμπορικών τιμών των αγροτικών προϊόντων.

Οι Κομισάριοι της ΕΕ, που αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, δεν πτοήθηκαν από την αποτυχία των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ στο Κανκούν. Συνέχισαν τις εσωτερικές τους συζητήσεις και κατέληξαν στην «Ανακοίνωση προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο» με θέμα: «Άλυσιδες Γεωργικών Βα-

σικών Προϊόντων, Εξάρτηση και Φτώχεια - Πρόταση για σχέδιο δράσεως της ΕΕ». Μια πρόταση - σχέδιο δράσης, που έχει σαν στόχο πάλι τις χώρες της ΑΚΕ, τα αγροτικά τους προϊόντα και την εσωτερική τους αγορά, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Στο πρώτο κεφάλαιο της Ανακοίνωσης της Κομισιόν, με τίτλο «Λόγοι για τους οποίους είναι αναγκαίο το σχέδιο δράσεως της ΕΕ για τα γεωργικά βασικά προϊόντα», διαβάζουμε για το επίπεδο των τιμών των βασικών γεωργικών προϊόντων: «Τα γεωργικά βασικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο διεθνούς εμπορεύματος εμπορίου είναι ζωτικής σημασίας για την απασχόληση και το εισδόμημα εκατομμυρίων στις αναπτυσσόμενες χώρες... Ωστόσο οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων ζουν υπό απρόβλεπτες συνθήκες, διότι οι τιμές μεγάλου φάσματος προϊόντων είναι πολύ ασταθείς και επιπλέον παρουσιάζουν μακροπρόθεσμη καθοδική τάση. Στο διάστημα μεταξύ 1970 και 2000 οι τιμές ορισμένων εξαγωγικών βασικών γεωργικών προϊόντων των αναπτυσσόμενων χωρών, όπως η Ζάχαρη, το βαμβάκι, το κακάο και ο καφές, μεώθηκαν από 30 έως 60% (σε σταθερή τιμή δολαρίου)».

Οι Κομισάριοι ομολογούν κυνικά ότι οι τιμές του βαμβακιού, του κακάο, του καφέ και της ζάχαρης έχουν χάσει μέχρι και 60% σε σταθερή τιμή δολαρίου και ότι είναι «μακρόχρονη αυτή η καθοδική τάση». Αποφεύγουν όμως να αναφερθούν και στο επίπεδο εκκίνησης των τιμών του 1970, γιατί έτσι θα αποκαλυπτόταν αυτό που λέμε εμείς, ότι δηλαδή οι διεθνείς εμπορικές τιμές αυτών (και όχι μόνο) των αγροτικών προϊόντων ήταν πολύ χαμηλές και το 1970, για να εξασφαλίζει η μεγάλη βιομηχανία των μητροπόλεων του καπιταλισμού φτηνές πρώτες ύλες.

Πού οφελεται, σύμφωνα με τους Κομισάριους, αυτή η μακροπρόθεσμη καθοδική τάση των τιμών; Στο τρίτο κεφάλαιο, με τίτλο «Αντιμετώπιση της μακροπρόθεσμης πτώσεως των τιμών», διαβάζουμε: «Η τάση αυτή οφελεται κυρίως σε σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας που παρέχει τη δυνατότητα στους

παραγωγούς να δεχθούν πολύ χαμηλότερες τιμές για τα προϊόντα τους».

Προφανώς, αναφέρονται στους παραγωγούς αγροτικών προϊόντων των μητροπόλεων του καπιταλισμού και όχι των αναπτυσσόμενων χωρών της ΑΚΕ.

Η αύξηση της παραγωγικότητας της «κοινωνικά αναγκαίας εργασίας» για την παραγωγή ενός εμπορεύματος επιδρά στη μείωση της «αξίας». Η τιμή ενός εμπορεύματος κινείται πάνω από την «αξία» του ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση. Οι τιμές που εισπράττονται από την πουλήση ενός εμπορεύματος σε παγκόσμιο επίπεδο είναι ίσες με τις «αξίες» τους. Οι τιμές που εισπράττουν, όμως, οι αγρότες-παραγωγοί στις χώρες της ΑΚΕ είναι πολύ κάτω από τις «αξίες» τους, γιατί η μεγάλη βιομηχανία των μητροπόλεων του καπιταλισμού θελει τα βασικά εξαγωγήματα σε προϊόντα ως φτηνές πρώτες ύλες. Είναι μεγάλο φέμα ότι οι παραγωγοί των μητροπόλεων του καπιταλισμού δέχονται χαμηλότερες τιμές χάριν της παραγωγικότητας της εργασίας.

Για να στηρίξουμε τον ισχυρισμό μας αυτό θα καταφύγουμε στην εισιτηρική έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που συνόδευε τη γνώμη του πάνω στον καταστροφικό κανονισμό για το βαμβάκι, που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2001 και ισχύει ακόμη και σήμερα. Παραθέτουμε ένα αποκαλυπτικό απόσπασμα που εκθέτει τους βασικούς λόγους για την πτώση των διεθνών εμπορικών τιμών για το σύστημα βαμβακοπαραγωγής της ΕΕ. Οι αγρότες και οι εργάτες γης των χωρών της ΑΚΕ σαν συνέπεια των πολύ χαμηλών τιμών των εξαγωγήματων αγροτικών προϊόντων (εμπορεύματων). Θα παραθέσουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από τις διαπιστώσεις τους, που περιγράφει με τα πιο μελανά χρώματα την κατάσταση των λαών της ΑΚΕ:

«Το επιχείρημα του περιορισμού των δαπανών του κοινωνικού προϋπολογισμού στα 770 εκατομμύρια ευρώ αξιοποιείται με εντελώς άνικο τρόπο για να τιμωρήσει τους βαμβακοπαραγωγούς της ΕΕ. Και αυτό γιατί οι βαμβακοπαραγωγοί δεν έχουν καμία ευθύνη για τις μειώσεις των διεθνών τιμών του βαμβακιού, που παρατηρήθηκαν τα τρία τελευταία χρόνια και προκάλεσαν την υπέρβαση του ορίου των 770 εκατ. ευρώ. Ευθύνη για τις μειώσεις αυτές έχουν οι κυριότερες βαμβακοπαραγωγικές χώρες του κόσμου (ΗΠΑ-Αυστραλία-Κίνα), οι οποίες, στα πλαίσια του αδυσώπητου ανταγωνισμού

τους, καταβάλλοντας εθνικές επιδοτήσεις, μείωσαν κατακόρυφα τις διεθνείς τιμές του βαμβακιού (σ.ο. που ήταν και πάλι πολύ χαμηλές σε σχέση με την «αξία» του). Απόδειξη γι' αυτό αποτελεί η έγκριση πριν από δύο χρόνια περίπου, από το Κογκρέσο των ΗΠΑ, πρόσθετου προγράμματος εμπορικής στήριξης των αγροτικών προϊόντων ύψους 7.5 δισ. δολαρίων, τα περισσότερα εκ των οποίων, σύμφωνα με καταγγελίες της Αυστραλίας, διατέθηκαν ως εξαγωγικές επιδοτήσεις στο βαμβάκι. Ευθύνη έχει και η ΕΕ, η οποία αποδέχθηκε αδιαμόρφωτή της μειώσεις αυτές, επειδή εξασφαλίζουν στους εμποροβιομήχανους πάμφιντες πρώτες ύλες, και αδιαφρόησε για την καταστροφή των δικών της παραγωγών».

Πάραφθηνες πρώτες ύλες θέλουν να εξασφαλίσουν στους εμποροβιομήχανους των μητροπόλεων του καπιταλισμού θελει τα βασικά εξαγωγήματα των μητροπόλεων του καπιταλισμού οι Κομισάριοι και το Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας των 15 της ΕΕ και αδιαφορούν για την καταστροφή των βαμβακοπαραγωγών της ΕΕ. Οταν αδιαφορούν για την καταστροφή των «δικών τους» παραγωγών, αντιλαμβάνετε τι τύχη επιφυλάσσουν στις δεκάδες εκατ. μικροπαραγωγών και εργατών γης των χωρών της ΑΚΕ.

Οι Κομισάριοι είναι εξίσου αποκαλυπτικοί στην Ανακοίνωσή τους και σε σχέση με τις διαπιστώσεις τους για την κατάσταση που έχουν περιελθει οι αγρότες και οι εργάτες γης των χωρών της ΑΚΕ σαν συνέπεια των πολύ χαμηλών τιμών των εξαγωγήματων αγροτικών προϊόντων (εμπορεύματων). Θα παραθέσουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από τις διαπιστώσεις τους, που περιγράφει με τα πιο μελανά χρώματα την κατάσταση των λαών της ΑΚΕ:

«Οι μειούμενες και ασταθείς τιμές οδηγούν όμεσα σε χαμηλότερα επίπεδα ανθρώπινης ανάπτυξης επηρεάζοντας αρνητικά τα εισοδήματα των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, τις αμοιβές των απασχολούμενων στον γεωργικό τομέα, την ανάπτυξη και την υγεία του αγροτικού πληθυσμού. Υποστάτησαν την αύξηση της παραγωγής της παραγωγικής χώρες του κόσμου (ΗΠΑ-Αυστραλία-Κίνα), οι οποίες, στα πλαίσια του αδυσώπητου ανταγωνισμού

όπου ένα σημαντικό ποσοστό του πληθυσμού και της οικονομίας εξαρτώνται από τα εν λόγω προϊόντα. Στις χώρες αυτές, ο τρόπος διαμόρφωσης των τιμών οδηγεί επίσης σε έλλειψη μακροοικονομικής ισορροπίας, μείωση των κερδών από τις εξαγωγές, της ικανότητας εξυπηρέτησης του χρέους, των εισαγωγών, των διαθέσιμων πιστώσεων, των κρατικών εσόδων

ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ

«Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα»

ΖΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ

Μια φορά κι έναν καιρό, το υπέροχο και μοναδικό στον κόσμο δάσος μας στέναζε κάτω από την κυριαρχία κακών ζώων. Το δάσος μας με τον λαμπρό ήλιο, τα πράσινα δέντρα και τους περήφανους τυφλοπόντικες είχε υποδουλωθεί στα κακά ζώα άλλου δάσους. Παρ' όλα αυτά, τα πράγματα κυλούσαν μια χαρά επί τέσσερις αιώνες και τα ζώα του δάσους τα είχαν κάνει πλακάκια με τα νέα αφεντικά τους, ως είδισται. Ομως κάποτε, τα ισχυρά ζώα αποφάσισαν πως ήταν καιρός ν' αλλάξει ο χάρτης και ν' ανοίξουν οι δουλειές. Ετσι λοιπόν έβαλαν το κεφάλαιο και τους διανοούμενους της εποχής, δυο αδερφές κοινοπραξίες ζώων, να ξεσκάωσουν το δάσος. Τότε ένας μαύρος Γερμανός μολοσσός από την Παλιά Πάτρα αποφάσισε να ξεσκάωσει τα ζώα την ημέρα που έκλεινε τα πενήντα χρόνια του, κάνοντας ένα πάρτυ που δα άφηνε εποχή. Εφτιαχέ λοιπόν ένα μαυροκόκκινο λάθαρο (κάτι που προσπερνά η Ιστορία) και η διαδικασία απελευθέρωσης του δάσους ξεκίνησε, φτάνοντας σε αίσιο πέρας. Τα ζώα άρχισαν να κυβερνούν μόνα το δάσος τους, μετατρέποντάς το στα διακά στο μπουρδέλο που βλέπουμε σήμερα.

Την ημέρα αυτή διάλεξαν τα ζώα μετά από εβδομήντα πέντε χρόνια (1896) για να αναβίωσουν ένα παλιό αδηλτικό πάρτυ. Την ημέρα αυτή ξαναδιάλεξαν, γιατί στα ζώα αρέσει η σταθερότητα και η συντήρηση, για να ξαναρχίσουν το πάρτυ στις μέρες μας. Ετσι λοιπόν έβαλαν φωτιά στα μπατζάκια τους κι άρχισαν να την περιφέρουν αλλαλάζοντας σε κάθε γωνιά του δάσους. Όλα τα ζώα ήταν περιχαρή κι ας ήξεραν πως ο λογαριασμός για το πάρτυ δα τα γονάτιζε κι άλλο. Ετσι κι αλλιώς ήταν μαθημένα στο γονάτισμα αιώνες τώρα.

Η φωτιά δα περνούσε από παντού, δα διάτρεχε τον κεντρικό οδικό άξονα του δάσους με το συμβολικό όνομα, εκείνη την προστακτική που του είχαν δώσει οι κυβερνήτες εργολάβοι: ΠΑΘΕ (Πάτρα - Αθήνα - Θεσσαλονίκη - Εύζωνοι). Κι είχαν πάθει πολλά τα ζώα σ' αυτή την καρμανιόλα, δικαιώνοντας το όνομά της. Ακολούως η φωτιά δα επισκεπτόταν την Κρήτη, την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και την Κρυσταλλοπηγή, σημεία όπου ο Άγιος Τραμπούκιος, προστάτης των απανταχού δολοφόνων, κάνει τα όπλα τους να πυροβολούν μόνα τους. Θα πήγαινε στην Μύκονο, στο διαρκές προσκύνημα των παρατρέχαμενων της τηλεοπτικής δημοκρατίας. Θα πετούσε πάνω από το Αιγαίο, τον τάφο εκετοντάδων κακόμιορων ζώων που τόλμησαν να ονειρευτούν. Θα έκοβε βόλτες γύρω από τα ναρκοπέδια του Εβρου, πάνω από κακοτεχνίες, σαπιοκάραβα και γιαπιά όπου τα ζώα πλήρωσαν βαρύ τίμημα στον Μολλώχ της δασικής προόδου. Θα έκανε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των χρημάτων και των αξιών ημών στο Χρηματιστήριο, στις τράπεζες και στις αγορές. Κι αφού δα φώτιζε με την απατηλή λάμψη της τις ζωές των ανέργων, μίζερων και σακατεμένων ζώων, δα κατέληγε στο δοκιμασμένο και σίγουρο ολυμπιακό έργο στο οποίο κατέληξε και το 1896, στο Παναθηναϊκό στάδιο, στο οποίο τουλάχιστον δεν κινδυνεύει κανένας να του έρθει καμιά βιαστικά στημένη στέγη στο κεφάλι.

Τέτοια λαμπρά πράγματα συνέβαιναν εκείνο τον καιρό στο δάσος. Η Κοκκινοσκουφίτσα ένοιωσε ένα ρίγος να την κατακλύζει και να της φέρνει σπασμούς. Οι τρίχες της από τις μασχάλες ως το εφηβαίο σηκώμηκαν κάγκελο κι άρχισε να πάιρνει την εφιαλτική όψη του Φοίβου (όχι εκείνου που κατ' εξαικολούμηση βιάζει το τραγούδι, του άλλου) και της Αθηνάς (όχι της Ωνάση, της άλλης).

Η Κοκκινοσκουφίτσα δυμήδηκε τα λόγια του Χριστιανούπουλου: «Σαν πεδάνω να με δάψετε στην πατρίδα - Ζητήσαν να τιμήσουν με το πτώμα τους, την πατρίδα που αρνήθηκαν με το σώμα τους».

Η Κοκκινοσκουφίτσα σκέφτηκε πόσο ρομαντικό δα ήταν να συμβεί το ίδιο και με την ολυμπιάδα...

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

Na ακυρωθεί ο διαγωνισμός για τις 300 δεξαμενές πυροπροστασίας

Τις δύο προηγούμενες βδομάδες βγάλαμε στη φόρα το σκάνδαλο του Λασιθίου και των 15.000 τόνων σκληρού σταριού από το Ιράκ και καλέσαμε τη νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας να πάρει θέση. Μέχρι τη στιγμή που γράφουμε αυτές τις γραφμές (Τρίτη πρωΐ), η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας δεν έχει δώσει καμιά απάντηση. Κατά τα φαινόμενα έβαλε στο συρτάρι τη σημαία της καταπολέμησης της διαφθοράς, που κουνούσε όσο καιρό βρισκόταν στην αντιπολίτευση.

Αυτή τη βδομάδα θα αποκαλύψουμε άλλο ένα σκάνδαλο, που αφορά μια σύμβαση για την κατασκευή 300 υδατοδεξαμενών, χωρητικότητας 50 και 100 κυβικών μέτρων (κ.μ.) για την πυροπροστασία.

Στις 16 Μάη του 2003 είχε υπογραφεί ανάμεσα στο υπουργείο Γεωργίας και την εταιρία «Ποσειδών ΑΤΕΒΕ» η υπ' αριθμό 5143/ΓΚ/2003 σύμβαση για την προμήθεια των 300 υδατοδεξαμενών. Το ύψος της σύμβασης είναι 1.102.500 ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Μιλάμε δηλαδή για μια καθόλου ευκαταφρόνητη σύμβαση (κάτι παραπάνω από 375 εκατ. δραχμές).

Σύμφωνα με τη σύμβαση, όλες οι δεξαμενές έπρεπε να παραδοθούν και να εγκατασταθούν μέχρι τις 16 Μάρτη του

Ετσι κατάντησε μια από τις δεξαμενές, πριν καλά-καλά προλάβει να λειτουργήσει. Εφυγε από τη βάση της και παραμορφώθηκε ολόκληρη. Άλλες φωτογραφίες που έχουμε στη διάθεσή μας δείχνουν διαρροές νερού, σκουριές κ.λπ.

2004, δηλαδή μέσα σε δέκα μήνες, με τημηματικές παραδόσεις τουλάχιστον 20 το μήνα (άρθρο 2 της σύμβασης). Αυτή τη στιγμή, δηλαδή, θα έπρεπε το έργο να έχει τελειώσει και να έχει παραληφθεί από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Αυτό όμως δεν έγινε και όπως θα δούμε παρακάτω η μη ολοκλήρωση δεν είναι το μόνο σκανδαλώδες.

Μέχρι τις 29 Σεπτέμβρη του 2003 και ενώ έχαν περάσει πάνω από τέσσερες μήνες και έπρεπε να παραδοθούν περισσότερες από 80 δεξαμενές, δεν παραδόθηκε ούτε μία.

Στις 9 Δεκεμβρη του 2003 η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ) με έγγραφό της ενημέρωσε τις αρμόδιες επιτροπές παραλαβής των δεξαμενών ότι η κατασκευάστρια εταιρία εγκατέστησε, σύμφωνα με έγγραφη της, τις πρώτες 31 δεξαμενές. Οι επιτροπές, μετά από επιτόπιο μακροσκοπικό έλεγχο των δεξαμενών, συνέταξαν τα σχετικά πρωτόκολλα με τα οποία έκριναν και τις 31 δεξαμενές σαν ακατάλληλες για χρήση γιατί:

- Παρουσίαζαν όλες διαρροές, ενώ θα έπρεπε να είναι κατά 100% στεγανές.

- Είχαν σκουριές, ήταν αστήρικτες και ασύνδετες, με αποτέλεσμα να έχουν μετακινηθεί από τις βάσεις τους.

- Ήταν κεκλιμένες με κίνδυνο ανατροπής, είχαν παραμορφωθεί από τον αέρα και σε ορισμένες είχαν σε σημεία παραμορφωθεί οι πλευρικές συνδέσεις.

- Είναι εντελώς ακατάλληλες για τις εξωτερικές συνθήκες, αφού μέσα σε τόσο σύντομο διάστημα υπέστησαν ζημιές ανεπανόρθωτες μόνο από τον αέρα και τη βροχή.

Σύμφωνα με τη σύμβαση, η προμηθεύτρια εταιρία έπρεπε να παραδόθηκε ούτε μία.

Εδώ και τώρα, λοιπόν, να παρέμβει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας και να βάλει τέλος στην παρανομία αυτή. Να κηρύξει έκπτωτη την εταιρία και να ξαναπροκηρύξει το διαγωνισμό. Με ποιό στόχο η πολιτική ηγεσία και ιδιαίτερα ο αρμόδιος υφυπουργός Γεωργίας Α. Κοντός πήρε αυτή την απόφαση κλείνοντας το μάτι στους αγροτοπατέρες; Ο στόχος είναι να κερδίσει την απόλυτη πλειοψηφία στην ΠΑΣΕΓΕΣ και σε πολλές ΕΑΣ. Αυτή η απόφαση θα έχει πολιτικό κόστος για την κυβέρνηση της ΝΔ. Εκτός των άλλων, αποδεικνύει και πόσο υποκριτική ήταν η άλλη υπουργική απόφαση για μείωση του αισφάλιστρου στην κτηνοτροφική παραγωγή. Πάρτε πίσω την παρανομή απόφαση σας, τώρα!

Συνεχίζεται το προκλητικό χαράτσωμα των αγροτών

Για τρίτη συνεχή χρονιά οι αγρότες εξαναγκάζονται να καταβάλλουν βαρύ φόρο στους αγροτοπατέρες της ΠΑΣΕΓΕΣ και των ΕΑΣ (Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών) για τη συμπλήρωση των αιτήσεων-δηλώσεων του ΟΣΔΕ (Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης και Ελέγχου). Οι αγρότες πληρώνουν το χαράτσο όχι μόνο για την συμπλήρωση των αιτήσεων, αλλά και για τις δαπάνες των μηχανισμών για τον ελεγχό αυτών των δηλώσεων.

Το χαράτσωμα των αγροτών για τις αιτήσεις-δηλώσεις του ΟΣΔΕ συνεχίζεται και φέτος γιατί και η τωρινή πολιτική ηγεσία αποφάσισε, παράνομα, να δώσει την συμπλήρωση και ελεγχό των δηλώσεων ΟΣΔΕ στους αγροτοπατέρες της ΠΑΣΕΓΕΣ και των ΕΑΣ. Το επιχείρημά της αγρότες με τα ψηλά τιμολόγια.

Ματωμένη Κυριακή - Βάλτε το σεντόνι εκεί που ξέρετε

Οσοβαρός τραυματισμός των δύο οπαδών του ΠΑΟΚ, που χαροπαλεύουν στην εντατική με σοβαρές κρανιογεφαλικές κακώσεις, πολλαπλά κατάγματα και εσωτερική αιμορραγία, μετά από την ηλεκτροσύκλιση στην Θύρας 4 του γηπέδου της Τούμπας (στη θύρα αυτή μαζεύονται οι φανατικοί οπαδοί του ΠΑΟΚ), θα έπρεπε να είναι το θέμα της βδομάδας που μας πέρασε. Λέμε θα έπρεπε, γιατί ο χώρος που αφιέρωσαν οι «έγκριτοι» συνάδελφοι μου δεν ήταν τίποτε παραπάνω από κάποια δίστηλα στις εσωτερικές σελίδες των εφημερίδων τους. Βλέπετε, το σόου του Αλέφαντον στη Νίκαια και η συμπεριφορά των παιχτών του Ηρακλή, που ασέλγησαν ποδοσφαιρικά στο «ποδοσφαιρικό πτώμα» Αρης, ήταν κατά την εκτίμησή τους πιο γκανιάν θέματα. Εκτός των άλλων, αν έμπαιναν στον πειρασμό να σχολιάσουν το θλιβερό γεγονός της Τούμπας, αφενός θα χαλούσαν το κλίμα ευφορίας που υπάρχει στη διοίκηση του ΠΑΟΚ και θα στεναχωρούσαν τους «επενδυτές» της ομάδας και αφετέρου θα έπρεπε να πουν πράγματα που ανατρέπουν τα «ιερά και όσια» του ποδοσφαίρου μας.

Το σκηνικό της αφασίας και της καλής χαράς που προσπάθησαν να επιβάλουν στην ποδοσφαιρική οικογένεια του ΠΑΟΚ, αλλά και γενικότερα σε όλους τους Έλληνες φιλάθλους, ήρθαν να το σπάσουν και μάλιστα με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο οι οργανωμένοι οπαδοί του Δικέφαλου. Η ανακοίνωση του Συνδέσμου Φιλάθλων ΠΑΟΚ ΘΥΡΑ 4, ήταν μια ευχάριστη έκπληξη και ταυτόχρονα μια οάση αισιοδοξίας για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Η στήλη είχε σκοπό να ασχοληθεί με αυτό το θέμα, νομίζω όμως ότι έχει μεγαλύτερη αξία, αντί για τα δικά μου σχόλια, να δημοσιεύσουμε την ανακοίνωση.

«Τα γήπεδα καρμανιόλες και οι συνθήκες που θυμίζουν σκλαβοπάζαρο δεν βλέπουμε να συγκινούν κανέναν! Σήμερα δύο οπαδά χαροπαλεύουν στην εντατική, αλλά δεν νομίζουμε να ιδρώσει το αυτό κανενάν!»

Για πρόστιμα μερικών χι-

λιάδων ευρώ κινητοποιήθηκε ολόκληρος μηχανισμός! (σ.σ.: εξαιπτάς του χρηματικού προστίμου με το οποίο τιμωρήθηκε ο ΠΑΟΚ, η διοίκηση αποφάσισε να δημιουργήσει ομάδες περιφρούρησης από τους οπαδούς και εταιρία σεκιουριτή, προκειμένου να σταματήσουν τα επεισόδια στην Τούμπα και η οικονομική αιμορραγία της ομάδας). Εμείς που παίζουμε τη ζωή μας κορώνα γράμματα σε μια επομέροτη εξέδρα δεν πρόκειται να συγκινήσουμε κανέναν...

Πληρώνουμε αναλογικά το ακριβότερο εισιτήριο στην Ευρώπη με μοναδικό αντίκρισμα να μας βρίσουν «αλήτες» και «πρεζόνια».

Εδώ και 15 χρόνια ζητάμε τα εντελώς αυτονόματα: ενίσχυση της στατικής της Θύρας 4, αντικατάσταση των κάθε λογής κάγκελων, πλεγμάτων και συρματοπλεγμάτων με πλεξιγκλάς και πλαστικοποίηση του τοιμέντου!

Ελάχιστο έξοδο μπροστά στα εκατομμύρια ευρώ που θα στοιχίσουν τα γυάλινα κτήρια και οι καμπτινέδες με τα φωτοκύτταρα...

Κανείς όμως δεν πρόκειται να ασχοληθεί μαζί μας. Τους αρκεί που κάθε Κυριακή γεμίζουνε τα ταμεία τους με τα λεφτά μας και σε κάθε δύσκολη στιγμή είμαστε ο εύκολος στόχος: οι «χούλιγκαν», οι «αλήτες», οι «γνωστοί-άγνωστοι»...

Επενδυτές με άδεια πορτοφόλια, κουτραδόροι, λεζαντάκριδες, προσκλητάκηδες,

κατακρίνουν και χαρακτηρίζουν παιδιά που μαζεύουν όλη τη βδομάδα χαρτζιλίκι για να πάνε στο γήπεδο να δουν την ομάδα τους! Παιδιά που δεν θα αξιωθούν ποτέ να μπούν στο γήπεδο δωρέαν, όπως κάνουν αυτοί συστηματικά, εδώ και χρόνια...

Οι «περίφρανοι» ΠΑΟΚταρδες, που πριν από μισή ώρα βλέπουν δύο οπαδά ακίνητα πάνω στα τσίμεντα, χοροπδούσανε, χτυπούσανε τύμπανα και βελάζανε σαν τα γίδια για το γεγονός ότι θα παίξουν στα προκριματικά του τουρνουά της ΟΥΕΦΑ!

Για τα παιδιά της Θεσσαλονίκης, η ανθρώπινη ζωή, το απόγευμα της Κυριακής τουλάχιστον, αποδείχτηκε πως μετράει λιγότερο από το τηλεοπτικό προϊόν και το Τσάμπιον Λιγκ...

Όταν 18 χρόνων παιδιά αντικρίζουν το θάνατο κατάματα και μετά από λίγα λεπτά πανηγυρίζουν για ένα σεντόνι, τότε κάτι πολύ σάπιο υπάρχει στην κοινωνία μας!

Τότε οι αγράμματοι των Μέσων Μαζικής... Εξημέρωσης μπορούν να είναι σίγουροι πως η λοβοτομή πέτυχε!

Ευρωλιγούρηδες, πάρτε το κωλοσέντονό σας και βάλτε το εκεί που ξέρετε!

Σ.Φ. ΠΑΟΚ ΘΥΡΑ 4»

Την ίδια μέρα που δημοσιεύτηκε η ανακοίνωση των

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΤΡΙΦΟ Το χαρτζιλίκι

Μετά από τα «Πολιόπιαδα» και το «Αγρίμι στην πόλη», το «Χαρτζιλίκι» (1975) είναι η τρίτη για φέτος επανέκδοση του Φρανσουά Τριφό, στην οποία πρωταγωνιστούν τα παιδιά. Ο Τριφό, εκτός των άλλων, δίκαια χαρακτηρίστηκε ο σκηνοθέτης της παιδικής ήλικιας: στη φιλμογραφία του συγκαταλέγονται κάποια από τα εξαιρετικότερα πορτραίτα του παιδικού σύμπαντος και της ψυχολογίας του, ξεκινώντας από τη διάσημη «400 χτυπήματα» και φτάνοντας στο «Χαρτζιλίκι», ακόμη μια άκρως ευαισθητοποιημένη εξιστόρηση της παιδικότητας και του περάσματος στην εφηβεία.

Είναι οι τελευταίες μέρες της σχολικής χρονιάς στη γαλλική κωμόπολη Τιέρ, όταν ξαφνικά εμφανίζεται ένας νέος και φανερά προβληματικός μαθητής, ο Ζυλιέν, που περνά τις μέρες του σουφρώνοντας ότι μπορεί, υποφέροντας αξιοπρέπως την κακοποίηση της αλκοολικής μάνας του που πολλές φορές τον

χαρτζιλίκι

πετάει τις νύχτες έξω από την παράγκα τους. Ο Πιατρίκ αφιερώνεται στη φροντίδα του παράλυτου πατέρα του και πλένει το πολυτελές αυτοκίνητο του γείτονα της Κυριακές. Η Συλβί στερείται το εστιατόριο και συνεπώς το φαγητό με τους γονείς της επειδή αρνείται να πάρει μαζί της μια ολοκαίνουρια τσάντα, προτιμώντας στη θεση της ένα βρώμικο βελούδινο σκυλάκι.

Σε μια προσπάθεια να συλλάβει ένα ρεαλιστικό πορτρέτο της παιδικής ήλικιας, ο Ιορφανός από γονείς και με δύσκολα παιδικά χρόνια) Τριφό πέρασε σημαντικό διάστημα χρόνου μελετώντας και αναλύοντας τα παιδιά-θητοποιούς που χρησιμοποίησε στη διάρκεια των γυρισμάτων. Από τη συμβίωσή του μαζί τους γεννήθηκε το σενάριο, το οποίο αναπαριστά ως ένα σημείο παιδικές περιπτέτειες βιωμένες από το σκηνοθέτη. Η ταινία γίνεται νοσταλγικό μανιφέστο της παιδικής ύπαρξης και, παρά την «τεχνητή απλοϊκότητά» που προσάπτουν στο δημιουργό της, παραμένει ενδιαφέρουσα, κυρίως για τους εκπαιδευτικούς και τα παιδιά, μα και αξιοθαύμαστη για τον ασυνήθιστο σεβασμό της προς τα τελευταία.

Ε.Γ.

■ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΣΟΚΟΥΡΟΦ Πατέρας και γιος

Ο Α. Σοκούροφ έγινε πέρυσι γνωστός στο ελληνικό κοινό με την ταινία «Ρωσική Κίβωτός», ένα μονοπλάνο γυρισμένο στο Ερμιτάζ μέσα σε δυο ώρες. Γράψαμε τότε για τη νοσταλγική ματιά του Σοκούροφ για την τσαρική εποχή και την αντιδραστική αντιληφή του για την Ιστορία. Η τελευταία του ταινία έρχεται να επιβεβαιώσει αυτή την άποψη, προσφέροντάς της πρόσθετα επιχειρήματα.

Το «Πατέρας και γιος» αντιμετωπίζει την ανθρώπινη αυτή σχέση έξω από κάθε κοινωνική δομή, εντελώς υπερβατικά και μεταφυσικά. Στην ουσία, περιγράφει μια ιστορία αγάπης σαν

Εδώ γίνεται πόλεμος κι αυτοί μιλάνε για θύματα...

Εμείς τα χτίσαμε, εμείς τα γκρεμίζουμε (Σ.Ε.Δ.Ο.Ε.: Σύνδεσμος Εργατών Δολοφονημένων στα Ολυμπιακά Έργα)

Ελληναράδες, φονιάδες των λαών!

◆ Ρικάρντο Μούτι: «Οι ορχήστρες έχουν γίνει σούπερ μάρκετ» (δια πλείονας πληροφορίας, «Κυριακάτικη Ελευθερουπόλι», περιοδικό «7», 07/03/04). (Στα αρβανίτικα «μούτι» σημαίνει σκατά...).

◆ Μπορείτε να φτύσετε τους παρακάτω τίτλους: «Η ενίσχυση του ΜΕΡΑ - μήνυμα ελπίδας», «ΜΕΡΑ ελπίδας, αύριο νέων απαιτήσεων», «Αναμενόμενο και ενισχυμένο από την εκλογική μάχη βγαίνει το Μ-Λ ΚΚΕ», «Δεξιά μετατόπιση...» (καλό, μια ζωή της εκλογής - reality show - περιμένουν αυτοί για να σφιγμομετρήσουν την κοινωνία;).

◆ «Η συνεργασία λειτουργησε καταλυτικά για να μπει ο Σ.Π.Ζ.Α. στη Βουλή» (και τώρα η πλειοψηφία των συνιστώσων του... τον πούλο, μέχρι τις ευρωεκλογές!)

◆ «Στην προεκλογική περίοδο τονιζόταν απ' όλες τις πλευρές και με κάθε τρόπο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια νέα πλουραλιστική συλλογικότητα... Αυτός ο πλουραλισμός αποφασίστηκε ομόφωνα ότι θα εκφράζοταν και στη σύνθεση της κοινοβουλευτικής ομάδας... Ομως η κοινοβουλευτική ομάδα που προέκυψε δεν εκφράζει τη νέα σύνθεση που επιτεύχθηκε στην προεκλογική περίοδο. Με βάση τα παραπάνω, ως συνιστώσα του σχήματος θεωρούμε αδιαπραγμάτευτη υποχρέωση να

Ο Μερ. κ. Χριστόδουλος στήν Σύνοδο στρατηγικών ίερών του ΝΑΤΟ

Με την ευλογία του θεού – και του θείου Σαμ...

τηρηθούν οι ομόφωνες αποφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, ούτως ώστε η κοινοβουλευτική ομάδα να μην είναι μονοκομματική. Καλούμε το ΣΥΝ να πάρει σαφή θέση σχετικά. Οι υπεκφυγές, οι προσωπικές πολιτικές καριέρας, οι αποκλεισμοί και η επανάληψη του σκηνικού του 2000 ναρκοθετούν άμεσα το ΣΥΡΙΖΑ και την πρωτοβουλία για τη συστείρωση της Αριστεράς» (ανακοίνωση της ΑΚΟΑ Θεσ/νικης). Αειντε, και καλά... σαράντα!

◆ «Για ποια άλλη Αριστερά μπορούν να μιλούν όλοι αυτοί που για το μόνο τελικά που ενδιαφέρονται είναι το πως ο Συναπτισμός δεν θα χάσει τις καρέκλες του στη Βουλή; Όλοι εμείς που πιστέψαμε σ' αυτό το εγχείρημα και παλέψαμε για να δώσουμε πνοή σε αυτά τα οράματα που ευαιγγελίζοταν η συνεργασία δύον αυτών των δυνάμεων της αρι-

στεράς, αιδιάζουμε με όλα αυτά που συμβαίνουν από τους κυρίους και τις κυρίες που απαρτίζουν τον Συναπτισμό (γιατί συντρόφισες και συντρόφους αριστερούς δεν μπορώ να τους αντιληφθώ μετά απ' όλα αυτά που πρεσβεύουν για θέσεις βουλευτικές...)» (από κείμενο της Αθηνάς Αρβανίτη, «ΕΠΟΧΗ», 14/03/2004).

◆ «Το τι τουρλουμπούκι (κονιώς, μ...ινί καπέλο) έχει γίνει ο ΣΥΝΠΙΖΑ - βλέπε σκέτο ΣΥΝ - έχει φάση να το διαβάζεις στα έντυπα των «συνιστώσων» δυνάμεων ή και να το ακούς από πρώτο χέρι.

◆ «Δεν είμαστε πλέον δεδομένοι σε κανέναν ούτε μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Δεν δικαιούμαστε να υπεκφεύγουμε, να στρογγυλεύουμε και να στρουθοκαμηλίζουμε. Γιατί άμεσα αυτοί που μας φήρι-

σαν... θα το κόψουν ΣΥΡΙΖΑ». (Πάνος Δημητριούδης, «ΕΠΟΧΗ», 14/03/2004). (Τί γίνεται, ρε; Κι εδώ κοψοχέρηδες;)

◆ Τελικά θα λουφάρουμε απ' τη δουλειά στις 26/03/04;

◆ Πήξαμε στην ελευθερία...

◆ Ζήση μου στα αρχεία σου την έχεις την αλήθεια...

◆ Και να μην ξεχνάμε: ο Georgeos Bushios το ξεκαθάρισε: ή μαζί μας ή εναντίον μας.

◆ Οπόταν λέμε να μην είμαστε μαζί του.

◆ Τελικά ο Giorgakis μ' άκουσε και... «go home».

◆ Δηλαδή, αν κατάλαβα καλά, την κάνουμε μπραφ! απ' την πραγματικότητα, πέφτοντας στην βιοκαλλιέργεια και ο καπιταλισμός γαμεί και δέρνει! Ωραία, ωρέ παλληκάρια! Εξαίσια!

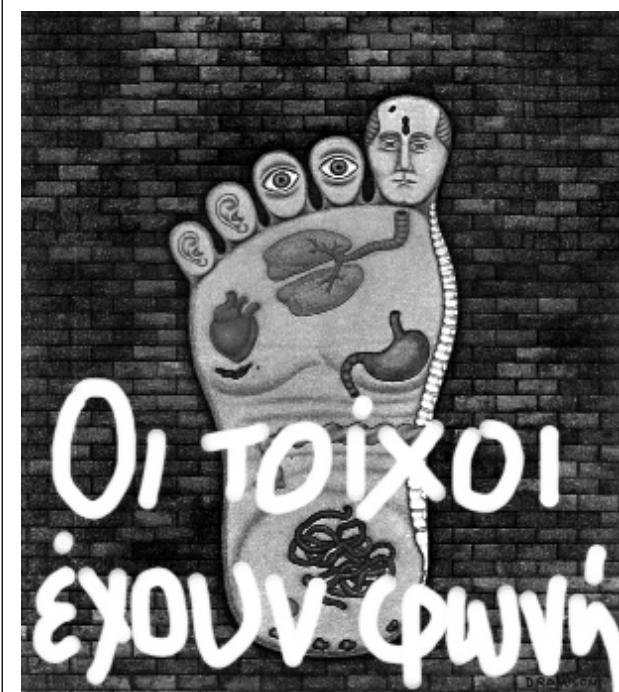
◆ «Άλλη» σελίδα το βιβλίο για την ΟΠΑΛΑ... (ο έχων όρχεις βαδίζειν, βαδίζετω).

◆ Επαναλαβαίνω: με εξακόσια κάτι ευρά το μήνα θα πήγαινα σα μαλάκας να ψηφίσω;

◆ Τελικά (για τους φίλους του είδους) μας έπρεξαν με τους «PRIMAL SCREAM» που έρχονται και... δεν έρχονται.

◆ Ρε, «KILL THEM ALL!» (METALLICA).

Βασιλης

◆ Οι πόλεμοι δικοί τους, οι νεκροί δικοί μας (ΔΙΚΤΥΟ)

Θέλετε να πείτε, αγαπητοί, ότι οι «άμοχοι» νεκροί είναι... δικοί σας. Οχι οι νεκροί που δίνουν τη ζωή τους για τον ογώνα τους. Αυτοί είναι... φραντζισμένοι, απολίτιστοι, παρανοϊκοί. Οχι, δε λέτε ότι είναι πράκτορες, δεν είστε μαλάκες. Τελευταία, φράνεται ότι αποστρέφεστε κάθε μορφή βίας. Κάθε πόλεμο. Ειδούτε τί κάνει η σχολή Κωνσταντινόπουλου; Εκπολιτιζει. Στους άλλους, τους απολίτιστους, τους θανατολάγνους, πείτε τα. Πού να ξέρουν αυτοί από Φόρουμ, μη κυβερνητικές οργανώσεις, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και άλλα μεγαλεία! Αντε και σ' ανώτερα. Διότι, όπως γνωρίζετε, τίποτα δε μένει στάσιμο.

◆ Το καλύτερο φάρμακο, όχι στον πόλεμο (Γιατροί του Κόσμου)

Εντάξει, γιατροί είστε, τί θα λέγατε; Άλλα, ρε παιδιά, είδοτε εσείς κανένα «όχι στον πόλεμο» να γιατρεύει καμιά αφρώστια; Πώς να το κάνουμε, είναι σα να θέλετε να γιατρέψετε τον καπιταλισμό με ασπιρίνες. Εντελώς αντιρεαλιστικό, αντιεπιστημονικό και ανεφάρμοστο. Διότι ο καπιταλισμός δε γιατρεύεται με τίποτα. Πολύ περισσότερο με ασπιρίνες.

◆ Οχι στη ΝΑΤΟϊκή ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων (Επιτροπή Ειρήνης Τηλεπικοινωνιών, δηλαδή ΚΚΕ)

Σε ποια ασφάλεια των ολυμπιακών ογώνων λέτε «ναι», σύντροφοι ταξικοί; Στη φιλειρηνική ομπρέλα, όπως λένε οι ξεπουλημένοι του Φόρουμ; Δε νομίζουμε να συμφωνείτε με τους ξεπουλημένους. Κάτι άλλο θα φαντάζεστε. Κάντε το μας λιανά. Γιατί εμείς, έρετε, οι ολίγον αντικομμουνιστές, μόλις ακούμε από σας για ασφάλεια και περιφρούρηση σκεφτόμαστε τις περίφρεμες συνεργασίες σας με τα ΜΑΤ και τους ασφαλίτες σε κάθε επέτειο του Πολυτεχνείου. Ρε, δεν πάτε να φυλάξετε κανένα στάδιο; Τι στο καλό, να ρεζιλευτεί η χώρα θέλετε;

◆ Καμία ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη - Αλληλεγγύη στο Ιράκ και στην Παλαιστίνη (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, δηλαδή ΣΕΚ)

Από κοντά και οι μαίντανοι. Αυτόνομοι μαίντανοι τώρα. Των 8.000 ψήφων. Τώρα, να τους πεις ότι είναι αδύνατον να υπάρξει σε συνθήκες ιμπεριαλισμού δικαιηθείεις ειρήνη, χάνεις τα λόγια σου. Άλλωστε, αυτοί έχουν πολυεπίπεδη νομιμόφρονη μόρφωση. Θήτευσαν στους καλύτερους δασκάλους. Από Σημίτη μέχρι Παπαρήγα. Από Πολυζωγόπουλο μέχρι Στέφανο Ληγαίο και δε συμμαζεύεται. Συμπυκνώνουν όλη τη σύγχρονη ξεφτίλα της αριστεράς. Γι' αυτό και πάντα θα είναι από τους καλύτερους πελάτες της στήλης. Της στήλης και των ταμείων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

◆ Με οδηγό τη φαντασία, με πάθος την αλλογή (Ν. ΠΑΣΟΚ)

Πολυσοβαρέψαμε με το ΣΕΚ, τελοσπάντων. Γι' αυτό θυμάστε καμιά προεκλογική μαλακία των εκκολαπτόμενων λαμπόγιων, για να έρθουμε στα ίσα μας. Τα καημένα τα υποψήφια λαμπόγια μείνανε με την κουτάλα στο χέρι. Τώρα τι πάθος και τι φαντασία να δείξουν.

αυτή του Ιησού με το Θεό. «Ο πατέρας που αγαπά το γιο του τον σταυρώνει. Ο γιος που αγαπά τον πατέρα σταυρώνεται για χάρη του». Οι δύο τους άρρεντα ενωμένοι στηρίζουν την Αγία Τριάδα και η σχέση τους είναι θεία. Στην ταινία, βέβαια, δεν βλέπουμε καν μια σταύρωση. Εκείνο που βλέπουμε είναι μια ανούσια, αιρόσικη και γλυκανάλαστη σχέση πατέρα και γιου, ειδωμένη μέσα από μια αντιδραστική αντίληψη για την οικογένεια.

Φυσικά, δεν θα αμφισθήτουμε τις σκηνοθετικές ικανότητες του Σοκούροφ, ούτε τον εντελώς ιδιοίτερο και μαγικό τρόπο κινηματογράφησης που έχει. Ομως, αν υπάρχει μια λέξη που χαρακτηρίζει το έργο του, πέραν του ότι ο ίδιος είναι συνεχιστής των πιο αντιδραστικών παραδόσεων της ρωσικής κουλτούρας, αυτή είναι: φορμαλισμός.

■ ΓΚΑΡΙ ΦΛΕΝΤΕΡ

Οι ένορκοι

Άλλο ένα δικαστικό δράμα του Τζον Γκρίσαμ μεταφέρμενο στη μεγάλη οθόνη. Σε μια υπόθεση φόνου στην οποία «πταιζόνται» εκτομόρυπα δολά

Μετά το πρώτο μούδιασμα, το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να αντεπιτεθεί στην κυβέρνηση, εκμεταλλεύμενο το ζήτημα των συμβασιούχων του Δημόσιου, που κρέμονται από το στόμα του Καραμανλή περιμένοντας την υλοποίηση της προεκλογικής εξαγγελίας για μετατροπή των συμβάσεων τους σε συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Από κοντά και ο θεσμολόγινος ΣΥΝ, που «ανακάλυψε» τη νομική δυνατότητα να παρακαμφεί το συνταγματικό εμπόδιο που ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έβαλαν το 2001, στην τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος.

Ο έως πρότινος υπουργός Εσωτερικών Κ. Σκανδαλίδης βγήκε την περασμένη Τρίτη και κατήγγειλε τη ΝΔ, ότι εξαπάτησε προεκλογικά τους εκτάκτους υποσχόμενη τη μετατροπή των συμβάσεων τους σε

να βγάλει πολιτική υπεραρχία από αυτή τη δημοσιωγική εξαγγελία και να περιμένει να της «τη φέρει μετεκλογικά».

Μετά τη συνέντευξη Σκανδαλίδη ο αρμόδιος υπουργός Π. Παυλόπουλος άφησε τα μισόλογια και τις προσεκτικές διαρροές και βγήκε και μιλήσει ευθέως. Επικαλέστηκε συνταγματικό πρόβλημα και μιλήσει για «γενναία μοριοδότηση» των εκτάκτων. Εβαλε δε και χρονοδιάγραμμα: μέχρι τον Ιούνη θα βγει το προεδρικό διάταγμα που θα τροποποιεί το υπάρχον του ΠΑΣΟΚ, που επίσης προβλέπει μοριοδότηση, θα γίνει μια επιτροπή που θα καταγράψει τους εκτάκτους και ο προσλήψεις σε οργανικές θέσεις θα αρχίσουν από το 2005, μέσω της γνωστής διαδικασίας του ΑΣΕΠ.

Και οι 250.000 συμβασιούχοι για τους οποίους μιλούσε προ-

νέλαβε το ίδιο μιλώντας στη Βουλή. Για να έρθει μια μέρα μετά, πάλι στη Βουλή, ο Παυλόπουλος και να μιλήσει για «καταγραφή και μοριοδότηση».

Στο παιχνίδι πήγε να παίξει και ο ΣΥΝ με τον Αλαβάνο, που δήλωσε ότι πρέπει να εφαρμοστεί η Κοινοτική Οδηγία για τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και έργου σε αορίστου χρόνου, γιατί είναι προγενέστερη του Συντάγματος. Βρήκε τη λύση ο μεγάλος νομικός! Και τί θα γίνει, ρε μεγάλε, με εκείνους που έκαναν συμβάσεις μετά την ψήφιση του Συντάγματος, για να φέρουμε μόνο ένα παράδειγμα; Θα ισχύσουν δύο καθεστώτα; Σε τέοια αδιέξοδα καταλήγουν όσοι μπλέκονται σε νομικίστικους δαιδάλους και προσπαθούν μέσω αυτών να αντιμετωπίσουν ταξικά προβλήματα.

Ζει ο Παυλόπουλος θα πάει πολύ πίσω χρονικά, για να πιάσει (και να μοριοδοτήσει) και συμβασιούχους της περιόδου Μητσοτάκη, ώστε να ικανοποιηθεί και ένα τμήμα της εκλογικής πελατείας της ΝΔ.

Τί θα πάρουν όλοι αυτοί οι συμβασιούχοι; Κάποια μόρια, πολλά ή λιγότερα, ανάλογα με το χρόνο προϋπηρεσίας. Αντε να είναι τα μόρια κάπως πιο «γενναία» σε σχέση με αυτά που έδινε η ρύθμιση του ΠΑΣΟΚ. Θα έχουμε, όμως, το φαινόμενο να υπάρχουν τρεις και τέσσερις συμβασιούχοι για μια οργανική θέση. Οσο πιο πίσω στο χρόνο πάει η ρύθμιση Παυλόπουλου τόσο περισσότεροι θα είναι οι «δικαιούχοι» μιας οργανικής θέσης. Και θα πλακώνονται μεταξύ τους ή θα προσφεύγουν στα δικαστήρια ο ένας έναντι του άλλου.

Το βέβαιο είναι ότι πάντοτε

Πολιτικά παιχνίδια με τον πόνο των συμβασιούχων

αορίστου χρόνου. Το Σύνταγμα απαγορεύει κάτι τέτοιο, δίλλωσε ο Σκανδαλίδης, περήφρανος για την ανακάλυψή του. Πότε, όμως, το ανακάλυψε αυτό; Την περασμένη Τρίτη; Οχι βέβαια. Το ήξερε πάντα, γιατί και βουλευτής της αναθεωρητικής βουλής υπήρξε και υπουργός Εσωτερικών διετέλεσε και αυτά τα θέματα τα γνωρίζει καλά. Γιατί, λοιπόν, δεν βγήκε προεκλογικά (ο ίδιος και ο αρχηγός του) να καταγγείλει ότι η ΝΔ εξαπάτα τους συμβασιούχους; Γιατί δεν βγήκε ο Γιωργάκης στη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων να καταγγείλει τη ΝΔ, όταν άκουσε τον Καραμανλή να επαναλαμβάνει την ίδια υπόσχεση;

Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα δεν είναι δύσκολη. Το ΠΑΣΟΚ φοβόταν πως αν μιλούσε για το συνταγματικό εμπόδιο θα είχε μεγαλύτερο πολιτικό κόστος. Γιατί εκείνη τη στιγμή θα φαινόταν πως στέκεται εμπόδιο στη «μονιμοποίηση» των συμβασιούχων και δεν αφήνει τον Καραμανλή να ικανοποιήσει ένα πολύχρονο αίτημα εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων. Προτίμησε, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ να σωπάσει προεκλογικά, να αφήσει τη ΝΔ

εκλογικά ο Καραμανλής; Ο Παυλόπουλος δεν είπε τίποτα. Προτίμησε να καλυφθεί πίσω από την «ανάγκη καταγραφής» και να μη μιλήσει για αριθμούς. Ο Αλογοσκούφης, όμως, που είναι εκείνος που θα ορίσει τους αριθμούς προσλήψεων, είπε στον «Φλας» ότι η διαδικασία αποκατάστασης των συμβασιούχων θα ολοκληρωθεί στο τέλος της τετραετίας, οπότε και θα υλοποιηθεί πλήρως η προεκλογική εξαγγελία του Καραμανλή!

Και για τη ΝΔ ισχύουν τα ίδια που αναφέραμε παραπάνω για το ΠΑΣΟΚ. Ηέρε πολύ καλά την τροποποίηση του Συντάγματος, γιατί είχε συμπράξει -υπερθεμετατίζοντας μάλιστα- στην ψήφισή της. Οταν, όμως, ο Καραμανλής στριμώχτηκε προεκλογικά με την παπαριά του Πολύδωρα για διώξιμο 10.000 «πρασινοφρύων», που έδωσε αφορμή στο ΠΑΣΟΚ για σπέκουλα, έκανε ρελάνς με τη «μονιμοποίηση» των συμβασιούχων, για να βγει από το αδιέξοδο. Στη συνέχεια, ποντάροντας στην άγνοια του κόσμου, ίσως και επειδή οι επιτελείς που του έγραψαν το κείμενο των προγραμματικών δηλώσεων δεν γνώριζαν καλά το θέμα, επα-

το προηγούμενο φύλλο της «Κ» παραθέσαμε αποσπάσματα από τις ομιλίες των εισηγητών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ το Μάρτη του 2001, όταν ψηφίζονταν η παράγραφος 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, που έθεσε απαγορευτικό φραγμό όχι μόνο στη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, αλλά και στη μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου. Στην ίδια διάταξη προβλέφτηκε ακόμα η δυνατότητα να προσλαμβάνονται συμβασιούχοι σε οργανικές θέσεις, που κανονικά θα έπρεπε να καλύπτονται μόνο με μόνιμο προσωπικό. Από αυτές τις τοποθετήσεις φαίνεται καθαρά η πολιτική βουλής και των δύο κομμάτων, που είναι να μειώσουν τον αριθμό του μόνιμου προσωπικού και να το αντικαθιστούν με συμβασιούχους και μάλιστα με συμβασιούχους «ευελικτους» (μερικής απασχόλησης κ.λπ.).

Το πρόβλημα, όμως, υπάρχει και οι συμβασιούχοι εξακολουθούν να τελούν υπό καθεστώτων πολιτικής ομηρίας. Οχι μόνο εκείνοι που βρίσκονται στήμερα στη δουλειά, αλλά και εκείνοι που έχουν απολυθεί. Αν αληθεύουν, μάλιστα, οι πληροφορίες, η ρύθμιση που ετοιμά-

σι θέσεις που θα προκηρύσσονται θα είναι πολύ λιγότερες από τους συμβασιούχους που θα τις διεκδικούν. Το βέβαιο είναι ότι πολλές από αυτές τις θέσεις θα είναι μερικής απασχόλησης. Το βέβαιο είναι ότι θα συνεχίζεται στο διηνεκές η ομηρία δεκάδων χιλιάδων εργαζόμενων που δεν διεκδικούν τίποτ' άλλο από το δικαίωμά τους στη δουλειά. Το βέβαιο είναι, αν συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση, ότι θα θησαυρίζουν μερικά δικηγορικά γραφεία με δικαστικές προσφυγές νυν και πρώην συμβασιούχων, που έχουν χάσει κάθε πίστη στον οργανωμένο αγώνα, καθώς τους έχει ξεπουλήσει και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Οι συμβασιούχοι δυο δρόμους έχουν μπροστά τους. Ή θα παίξουν στο γήπεδο των κάλπων πολιτικών υποσχέσεων και των δικαστικών προσφυγών, στο γήπεδο των υπόγειων διαδρομών και των ατομικών λύσεων, στο γήπεδο του ανταγωνισμού με το συνάδελφο τους που τον βλέπουν σαν εχθρό ή θα παίξουν στο γήπεδο του ταξιδιού αγώνα, της διεκδίκησης του δικαιώματος στη δουλειά. Αυτό που φαίνεται σαν δύσκολο είναι η μόνη λύση. Και θα φαίνεται πιο καθαρά όσο θα

Αδιέξοδα

Ξεσάλωσαν και πάλι οι οπαδοί της «μη βίας», αλλά και οι οπαδοί του «οργανωμένου αγώνα» και των «ειρηνικών λύσεων». Ιδού ο πυρήνας του συλλογισμού τους, όπως έχει παρουσιαστεί από ουκ ολίγους αρδρογράφους, με τη στάμπα της αριστεροσύνης στο κούτελο:

Ο Σαρόν δολοφόνησε τον ηγέτη της Χαμάς, για να αποδυναμώσει την Παλαιστινιακή αρχή, να κόψει κάθε διέξοδο προς μια ειρηνική επίλυση του Παλαιστινιακού και να δώσει άλλοι στους Αμερικανούς να επιβληθούν με τη φωτιά και το σίδερο στην περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Αυτή η ανάλυση, απότοκος μιας μεδόδου που βλέπει την ιστορική κίνηση σαν μια τεράστια αλυσίδα από ίντριγκες και συνωμοσίες, με πρωταγωνιστές διάφορους πράκτορες γενικώς, δεν αντέχει σε κριτική. Ας τη δεχτούμε, όμως, ως σωστή, για να διερευνήσουμε το αδιέξοδο προς το οποίο οδηγεί.

Στην πολιτική ανάλυση κάθε σκεπτικό πρέπει να οδηγεί σε ένα διατακτικό. Η ανάλυση έχει τη σημασία της, όχι όμως ως αυθύπαρκτο μέγεθος, αλλά μόνο ως βάση για την παραγωγή «γραμμής». Για την παραγωγή πρακτικών πολιτικών προτάσεων. Αν, λοιπόν, υποδέσουμε ότι ο Σαρόν (υπό την καθοδήγηση των Αμερικάνων) οδηγεί τα πράγματα στα άκρα, στον ολοκληρωπό πόλεμο, ποια θα πρέπει να είναι η απάντηση του Παλαιστινιακού λαού;

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ικανότητα για να κατανοήσουμε ότι δύο